Șitat
5, 9-10, 12-15. I-II

Anul I. N-rul 1 3 Lei exemplarul 25 Martie 1935

Biblioteca Universității Regele Ferdinand I. din CLUJ. № 272 1940 EXEMPLAR LEGAL.
P 3128 3128
4

Svastica de foc

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Str. Dionisiei 49, Etaj IV, București III

Organ de luptă al organizației „SVASTICA DE FOC"

Apare de 2 ori pe lună.
Abonamente: 40 lei pe 6 luni, 70 lei pe un an.

Cuvânt înainte

Când în Iulie 1935, în urma sinuciderii L. A. N. C. am purces să ne făurim spade proprii împotrîva durerosului desmăț politicianist al partidelor zise naționaliste, mulți n'au pregetat să ne-arate cu degetul, stropind noblețea unei atitudini cu noroi și ofense.

Am primit ofensa ca pe-o ofrandă: răbdând, tăcând, muncind.

Departe de toată turpitudinea înebuniților după puterea pe care n'o vor merita niciodată, am rezistat dârzi în fața teroarei cinice deslănțuită de gângavii trântori, care oferă opiniei publice din România toată otrava unei atmosfere irespirabile; și-am călit stoic lupta noastră viitoare, pregătită din dureri cari creează.

Astfel, vremurile ne situiază odată pentru totdeauna, în afara ratațilo[r]. Am câștigat prin noi înșine căile supreme ale onoarei. In acest imperiu, vom avea dreptul să repunem în justă lumină și 'n justă valoare, noțiunea forței în onestitate și a **ONESTITĂȚII IN FORȚĂ**, fără de care orice pretins naționalism nu-i decât o sinistră farsă, care trebue categoric răpusă.

„Svastica de Foc" apare. Atâtea tendințe netrebnice, au stat în calea ei și s'au interpu[s] porților de izbândă ale adevărului: și totuși organul acesta de luptă, [illegible] te tot ce s'a tipărit la noi-răsbește și apare!

Târziu?

Nu! O înaltă chemare îi deschide calea-i splendidă. Sunt atâtea stăvilare de ridicat în țara asta, și-atâtea pârtii de croit!

Căci după 1922, o întreagă generație a fost pălmuită. Dar mai ales: o 'ntreagă generație a primit în ultimul timp loviturile trădărilor. S'ar părea că soarta însăși ar pregăti întregii generații a tranșeelor,-cea răsvrătită la 1922 - un final eroic dar tragic:

...soarta acea divulgată de sfidarea utilităților politicianiste,-cum ar fi de ex; atâția dintre hienele cari, fie în mixtura național-creștină, fie chiar în scenariul teatral Vaida, fie și în operetele mai mici, și-au colorat nelegiuirile vechi și viitoare cu tricolor, pentruca să trădeze cu și mai multă furie, suferința celor mulți din biata nație creștină română!

Nu știm câți din generația noastră și-au dat seama în Iulie și August și Septembrie 1935 de grozăvia tragediei care ni se pregătea. Continuăm să iubim pe cei cari din entuziastă tinerețe și sglobie sinceritate, ne-au atacat atât de ușor și-atât de crunt de-atunci...

Fiindcă va veni o zi, când generația aceea de răsmeriță dela 1922, copilărită în tranșeele epopeii naționale, își va sufleca mânicele și-și va desgoli pieptul pentruca prin maturitate sobră să pășiască la marile înfăptuiri ale vieții românești prin virtuți și puteri proprii.

Atunci, se vor croi pârtiile de către cei mai buni, cei mai pregătiți, cei mai onești, cei mai rezistenți la chemarea națională. Nu va mai rămâne în picioare decât întrecerea pasionată spre țelurile naționaliste de cucerit și nu se va mai lamenta nimeni când, cu răbdarea masivă a încrederii în muncă, vom despica încet dar sigur norii de praf ridicați de prăbușirea unei lumi vechi.

...De la răscrucile marilor anonimate, acolo unde străjuesc altarele înfăptuirilor istorice, veghiate de straja troițelor române,-dintr'acolo simțim adâncurile care refuză întâetatea rațiunii, dar descoperă mijeala sacră și nobilă a geniului național, care se va 'ntruchipa! Virtuțile neamului sunt încă neatinse!!

Lor numai lor, închinăm munca întreagă și opera neprihănită a „Svasticei de Foc", - pentruca să înălțăm în spirit menirea noastră!

S. d. F.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Războiul european imenent și diplomația democrată a imperialismelor nevăzute

de Dr. OV. MANIȚIU

Istoria s'a desfășurat aprigă în urma noastră, plină de răscruci bogate în senzațional. Secolul nou n'a mărturisit decât 35 de ani, dar civilizația lumii, înaintând în tehnică, a dat înapoi pe căile spirituale.

Din gama formidabilă a evenimentelor și din cascada tumultuoasă a întâmplărilor ce-au ciuruit cele trei decade ultime, războiul din 1914—919 păstrează încrustarea cea mai adâncă pe răbojul vremilor iluminate de incendiu. Douăzeci de națiuni europene au sângerat pe câmpiile de bătae. Jertfe impresionante, răvășite de stoice rezistențe și de virtuoase energii, au bronzat spectrul epopeii nemai întâlnite; bătălii imense, hrănite din eroismul scos din ultima celulă nervoasă și adăpate cu sângele generos al muribunzilor cari credeau într'un sens spiritual al ofrandei supreme, au răscolit în ritm antic harta geografică a popoarelor.

Marna, Ipres, Arras, Mons, Maubeuge, Charleroi, Chemin des Dames, Somme, Flandra, Verdun; platoul Carso, Tagliamento, Piave, Gorizia, Vittorio-Veneto, Sabatz, Semlin, Bitolia; Przsemyschl, lacurile Mazuriene, Groduo, Kowno; Galipoli, Kutel-Amara, Sedul-Bar; Bartolomeu, Robănești și Mărășești — uitați câte nume a căror celebră amintire ridică postum hecatombele naționale ale martirajului elitelor umane! Și cei din forturile Tliaumont, Vaux, Douaumont și de la muntele Kemmel — și cei din bârlogurile Vrancei și din Pădurea Răzoarelor și cei din carcasele lui „Emden" și mai departe: cei dela Koronel și Falkland și Iuttland — și cei umili cari apărau sau invadau într'o lume de iad Kamerunul și Togo și Africele de sud și încă! — cei „învinși sau învingători" cari păstrau intactă chiar de la 10 Noembrie 1918 onoarea morții, pentru binele urmașilor — toți aceștia ai păturilor țărănești și-a generațiilor abia înmugurite, n'au încă catehismul promis memoriei lor de către politicianii postbelici!

Masoneria caută războiul, îl provoacă din nou! Diplomațiile democrate ale acestor imperii nevăzute, o slujesc.

La Geneva, justiția popoarelor— aceea singură care respectă onoarea și dreptul fără de prescripție a vieții națiunilor — a fost deformată. Siluirea păcii prin politica sancționistă — odioasă ca „metodă economică" și cinică în manifestare — pregătește marele atentat. Germania, învinsă pe drept, dar a cărui popor plătise cu sângele a cinci milioane de țărani și tineri elucubrațiile politicianilor din 1914, păstrează totuși o populație majoră celei din Franța și Italia, întrecând cu zeci de milioane populațiile insulelor Marei Britanii... Italia, cu o extraordinară densitate de populație, rămăsese redusă la o expansiune care trebuia gâtuită în Tripolitania și deșertul Libiei... Japonia, cu 120 milioane de locuitori, n'a văzut decât zăgăzuite teribil revărsarea forțelor ei de viață la barajul Singaporelui englez, cel cu cea mai mare bază navală și hidro-

(Continuare în pag. II-a)

O mișcare tânără trebue să se ferească să primească în rândurile ei oameni al căror merit stă în aceia **că au luptat treizeci sau patruzeci de ani pentru acelaşi idee.**

Dacă cineva s'a sbătut patruzeci de ani pentru ceace numește el o idee, fără să fi înregistrat pentru această „idee" cel mai mic succes și fără să fi putut împiedica victoria adversarului, **acela a dat astfel dovada incapacităţii sale. prin simplul fapt al acestor patruzeci de ani.**

Din nenorocire acești indivizi nu vor să intre în mișcare ca simpli membri, ci pretind numai posturile de conducere, unde odată cocoțați, continuă să desfășoare antica lor activitate...

Nenorocire însă pentru mișcarea care încape pe asemenea mâini. Se va întâmpla ceea ce se întâmplă cu omul de afaceri, care în patruzeci de ani a dus la faliment o mare întreprindere și care apoi ține cu tot dinadinsul să înceapă o nouă afacere: **nu va putea s'o urnească din loc.**

Tot așa și cu un Mathusalem naționalist, care monopolizează o idee mare, banalizând-o ...este incapabil să conducă o tânără mișcare.

ADOLF HITLER
(„Mein Kampf")
pag. 359

„Studentul român"

Câțiva nemernici care se intitulează **„studenți democrați"** au scos în tiparnița **„Adevărului"** o foaie pe care au avut neobrăzarea s'o intituleze **„Studentul Român"**.

Argumentând după sistemul lui Teodorescu-Braniște, fecior de popă, intrat slugă la hahami, măgarii dela **„Studentul Român"** scriu, cu litere de-o șchioapă, infamii la adresa acelora, care au ridicat steagul cu svastica.

Așteptăm în primul rând cuvântul studențimei naționaliste care nu poate îngădui argaților Iudei să vorbească în numele durerilor ei.

Suntem siguri că nu va fi nevoe de intervenția noastră.

Așteptăm.

Federația Lojilor
de rit Ioanit din România

La „Marea lojă națională" din str. Câmpineanu 43 a avut loc o agapă „frățească", firește, cu ocazia instalării „demnitarilor" lojelor de rit Ioanit din România.

Agapa a fost prezidată de "Prea puternicul Suveran", principele Valentin Bibescu.

Serviciul nostru de informațiuni ne-a procurat cu această ocaziune mai multe „Menu"-uri, pe care „frații" au avut imprudența să le semneze.

Amintirile au ajuns însă în posesiunea noastră și am putut astfel constata că între faimoasa lojă „națională", din care au făcut și ...încă parte numeroși fruntași ...partidelor naționaliste, și „Ca...", există o strânsă legătură.

...ntr'adevăr din consiliul Ardea...i fac parte următorii jidani ...guri: Neumann Ferenc, Frigyes ...ndor și Adler Berthold. Șeful lojelor ioanite din Banat este jidanul **Simor Endre,** iar al Clujului, **dr. Birmann, care este în acelaș timp și conducătorul Cahalului din capitala Ardealului.**

———ooooXoooo———

Camaraderie

O frumoasă pildă de camaraderie au dat membrii unui pumn din sectorul II Negru, care au ajutat pe camaradul D. G., **fără ca acesta să ceară,** să-și scoată cărțulia de calfă.

Patronul îi acordase un termen scurt pentru procurarea acestei cărțulii. Camaradul D. G. n'avea banii necesari și nici nu știa de unde-i poate lua.

Camarazii nu l-au lăsat, ajutându-l pe fratele lor, care era în nevoe și arătând altora că **„Svastica de Foc"** nu este un partid, ci o frăție.

Rozbojul european
...i diplom. democrată a imperialismelor nevăzute

(Continuarea din pag. 1-a)

...aviatică din lume. Iar Geneva, unde **Rusia a reușit în acțiunea de divorț intentată statelor creștine** prin judecătorii masoneriei internaționale, proclamă incontinuu sancțiuni în numele păcii, **pregătind precis războiul.** Statele de mare ordine: **Italia,** Germania, Japonia, — sunt înfățișate printr'o diabolică propagandă. drept purtătoare ale viitoarelor masacre. In imperialismul ocult al democrației iudaice, nu veți găsi grija pentru pâinea celor 70 de milioane de germani disciplinați în munca și energia vieții, — pentru pâinea celor 43 milioane de italieni foarte harnici în dorul de-ași asigura un **loc italian** sub soare, pentru pâinea sau orezul celor 120 milioane japonezi, cari și-au ridicat standardul lor de energie creatoare până la indicele până mai eri „unic" și unilateral — al Marii Britanii... Dar veți întâlni rezonanțe comune cu rașii Abisiniei descalificați de cea mai umilă civilizație și rezonanțe ce se pot vedea difuzate dela cel mai păduchios perciunat din nordul Bucovinean până la jidovul bancher, rege al trusturilor, englez și american, din centrul Londei sau din **Broclyn.**

Da! Dar nu aceștia vor face iar războiul. Ci vor fi în slujba marilor trădări, cari necinstesc sângele eroilor.

Generațiile tranșeelor românești au aceste sacre datorii în clipa de față: de-a se supune ordinei și disciplinei creatoare alături de țărănimea și muncitorimea creștină, pentruca altă pace să domnească pe meleagurile noastre. Ea nu va fi făurită decât în măsura în care și țara asta, — prea bogată — va întrona națiunii și armatei **sale** naționale o ordine spirituală și de creație care să pună pe rug toate lipitorile și hidrele ce urăsc creștinismul unui trai național-colectiv mai bun, fie de-ar da foc pentru interesele lor, lumii întregi.

Am fixat pozițiile acestea de jertfă, unde ne găsim — cari asigură onoarea generațiilor tinere românești. Numai de aci se văd stăvilarele ridicate împotriva Marei Românii de mâine. Veniți, s'o cucerim: prin muncă, disciplină, răbdare și eroism!

Dr. OV. MANIȚIU

Informațiuni

Camaradul nostru Iosif Necemer, neînfricat luptător din pumnul „Șerban Vodă" a avut durerea să și piardă fiul, Emil stins în ziua de 14 Martie a. c. în vârstă numai **de 6 ani.**

Și pe această cale transmitem îndureratului nostru **camarad** condoleanțele noastre cele mai sincere.

———

Gazeta noastră apare deocamdată la 10 și 25 ale fiecărei luni. **Nădăjduim** însă că vom putea **scoate „Svastica de Foc" în fiecare săptămână.** Pentru aceasta prietenii noștrii de pretutindeni trebuie să răspândească **această publicație,** căutându-ne depozitari cinstiți și abonați cât mai mulți.

Numărul nostru viitor, care va apare în ziua de 10 Aprilie, va avea în plus o pagină pentru plugari.

———

Orice corespondență, privind **„Svastica de Foc"**, organizația sau gazeta, se va trimete în București, str. Dionisie 49, etaj IV.

Camaradul nostru Șt. Teodorescu din organizația Sectorului II Negru București, luându-și licența în drept s'a înscris în Baroul de Ilfov.

———oooXooo———

LUPTA SAU PACE...
cu bătrânii

Primul număr al **„Buletinului tineretului polonez"** publică un interesant articol, purtând titlul acesta atât de sugestiv.

Autorul stabilește dela început ce înțelege prin bătrâni: oamenii stăpâniți de o mentalitate învechită, care vor să oprească orice elan tineresc și-și apropie numai pe acei tineri „cu suflete bolnăvicioase și dispoziții înlenevite.

Pe terenul internațional acești bătrâni mai cred încă în „dictatorii aurului" și urmează politica „negustorilor de conserve și de armament" contribuind astfel la înveninarea raporturilor dintre popoare.

Spre sfârșit articolul acesta cuprinde și o apreciere despre diversele organizațiuni naționaliste din România:

Observ și prețuesc valoarea fiecărei „organizații". Pe unii îi consider ca făuritori ai măririi viitoare României, iar pe alții ca pe niște demagogi.

Iată părerea tineretului polonez.

———oooXooo———

Necrolog național

In comunele **Negrași, Slobozia** și **Mozăceni,** toate în județul Argeș, au sucombat în iarna aceasta — într'o singură iarnă! — două sute copii ai bieților **creștini. Toți** copilașii românilor până la vârsta de patru-cinci ani, s'au dus — mărturisind tragic în jerfa lor nevinovată toată jalea timpurilor pe cari le trăim. Intr'una din comunele de mai sus, spitalul era complect lipsit de orice medicamente iar bieții țăranii cu odraslele bolnave în brațe erau nevoiți să se întoarcă la bordeelor lor pentru a pregăti groapa copiilor.

Dorește cineva o dovadă mai îngrozitoare pentru evidențierea crimei care naște din nepăsare, politicianism și lipsă de grijă?

Pe vremuri, puneam speranțele noastre toate în copiii noștri.

Și copiii satelor noastre mor, — mor în zilele când palatele bucureștene sărută un cer care pare că ne-a uitat. **Nu e nimeni, nimeni să audă? să vadă?**

Ce plină de duh ar fi mobilizarea forțată a femeiuștelor noastre din Capitală, cari n'au crescut nici odată vreun copil și n'au înduioșat nici un leagăn dar se lăfăesc în bogății: sjre a le constrânge să simtă ce'nseamnă CEVA din durerea mută a dramelor anonime, prinse de tricolorul național!

Ajută-ne Doamne!

Cărți, reviste, ziare...

„Acțiunea Română", apărută întâi în 1930 cu aprobarea și sprijinul prof. **dr. N. C. Paulescu, ca** ziar al L. A. N. C. sub **direcția** d-lui docent **dr. V. Trifu** reapare pentru a-și continua sub aceiași direcție cu aceiași înverșunare lupta anti-iudeo-masonică.

Redacția și administrația: Bulevardul Lascăr Catargiu 9 bis, București III.

„La Voix des Nations" organ bilunar de luptă anti-comunistă și anti-iudeo-masonică, care apare la **Bruxelles**-Centre, Boîte Postale 834.

Adevărul asupra Sovietelor îl puteți afla citind monumentala operă **„Tsarisme et Révolution"**, **„Du passé à l'avenir de la Russie"**, scrisă cu obiectivitate și documentare de **A. Goulévici.**

Cartea se poate procura direct dela autor: 7, **Avenue Léon Henzey,** Paris (XVI-e).

„Liga", buletin de presă al Uniunei universitare poloneze de înțelegere internațională.

Apare săptămânal la **Warszawa** (Wydzial Prasowy „Ligi", ul. Trebacka 4—11).

„Nacht Putj" (Drumul nostru) organ oficial al partidului fascist rus; apare zilnic la Kharbin, în Manciuria (Kitaiskaja 125).

"Hochverrat der Feldogen im Weltkrieg" (Inalta trădare a lojilor de campanie în răsboiul mondial), de Friederich Hasselbacher. Volum editat de **„Institutul de cercetări antimasonice"** din Berlin — Nordland-Verlag, Magdeburg. — 84 pagini, format mare. Prețul 6 Mărci.

Această operă constitue cel mai serios cap de acuzație care a fost îndreptat vreodată împotriva francmasoneriei. Conține un anumit număr de fotocopii, care dovedesc cu prisosință trădarea lojilor de campanie în timpul răsboiului.

Fiecare document reprodus în această carte ar fi fost deajuns judecătorilor militari pentru trimiterea înaintea plutonului de execuție a numeroși francmasoni, aflați în armate diferite, dar totuși **„cooperau"** cu **„frații"**, care erau dincolo de rețelele de sârmă.

Cartea d-lui Friederich Hasselbacher este un document, care trebue citit și răspândit pretutindeni.

O recomandăm călduros tuturor prietenilor noștri.

Meteahnă incurabilă

Un Găgăuță, pe care-l mai chiamă și Alexandru, și care-a făcut ochi speculând generozitatea unui mare medic din Capitală, are josnicul obiceiu de-a mușca din plăcintele oamenilor de treabă. Murdărind apoi și duhnind a plăcintărie barometrică, colindă vicisitudinile periferice ale unui fost comandir detronat de lăncieri și înarmat cu vervă de muere izbăvită, își ridică pulpana pe la toate gardurile murdărindu-și titlurile de clănțău al gazetei „Sfarmă-Piatră" așa, cum și vine măgarului apucat de subite bestialități.

Nu mai departe eri, alaltăeri — s'a dat iar la plăcintăria celor dela sucombata „Linia Dreaptă" iar acum behăe chiar pe lângă „Țara Noastră", doar o mai căde avreun ciolan dela masa național-creștinilor; că dela externe, înfulecă măgărușul în zile de Duminică.

Și mai are o mentalitate zănatecul: face pe naționalistul zălt...

Noi îl prevenim o singură dată că e aci un serviciu de ecar... care va intra neîntârziat în func...ne, imediat ce va mai turba od...

Dar d. Muci, viitorul mare ...mar de albastru, se simte ... „escu" în compania tuturor ...ților de „ucigă-l crucea"??

Cu sprijinul cui devastează
Societatea „Lomaș" pădurile României

In 1925 s'a instalat la Moroeni, în județul Dâmbovița, o sucursală a societăței forestiere, bineînțeles jidovești, **„Lomaș"**, a cărei centrală este la Budapesta.

Societatea a luat în exploatare tot defileul șoselei naționale, care duce dela Moroeni la Sinaia, desgolind toți munții, fără niciun fel de preocupare, privind replantarea regiunilor despădurite.

Din această cauză, atunci când sunt ploi mai mari, apele Ialomiței și Ialomicioarei năvălesc cu furie, distrugând totul în calea lor și amenințând întreaga comună. Invățătorul Gh. Popescu-Ciurea, directorul școalei primare din comuna Moroeni, șeful org. liberale, a protestat în nenumărate rânduri, nădăjduind că liberalii dâmbovițeni, care ocupă demnități și au cuvânt în guvern, vor sili societatea hrăpăreață să intre în legalitate.

Mare a fost însă mirarea locuitorilor din Moroeni și în special a cadrelor liberale din acea comună, când au aflat că d-l **C. Dimitriu,** președintele Senatului și în acelaș timp șeful organizației liberale din Dâmbovița, a chemat la București pe d-l Gh. Popescu-Ciurea **nu pentru a-i cere relațiuni, ci pur și smplu pentru ca să-i pună în vedere SA SE ASTAMPERE ȘI SA AIBA O ATITUDINE CAT SE POATE DE CURTENITOARE FAȚA DE JIDANII DIN SOCIETATE, CARE ȘI-AU BATUT JOC DE ȚARANI ȘI DE PADURI.**

Aflăm acum că în fruntea consiliului de administrație a societății maghiaro-jidovești: **„Lomaș", care taie fără milă codrii, pregătind astfel sicriul agriculturei, se află d-l Costică Dimitriu, actualul președinte al Senatului.**

Este locul să arătăm aci că atât Statul cât și comuna nu au nici-un fel de venit de pe urma acestei, societăți, cu venituri necontrolabile.

Societatea „Lomaș" a avut grije să pareze orice posibilitate de control din partea comunei, angajând discret în slujba ei pe notarul comunei Moroeni Stelian Mărculescu.

Ticăloșiile acestei societăți exploatatoare, prezentând și alte aspecte promitem că le vom desvălui treptat în coloanele gazetei noastre.

I. C.

———oooXooo———

Neobrăzarea „fraților"

Primăria București a găsit cu cale să schimbe numele străzii Tudor Vladimirescu în acela de C. F. Robescu.

Știm că Robescu a fost primar al Capitalei acum 25 ani, după cum știm că a fost și „frate" întru masonerie cu mulți dintre foștii și actualii edili bucureșteni.

Dela Vladimirescu la Robescu!... Halal să ne fie!

Pe ruinele partidelor clădim o nouă morală.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Generaţia dela 1922 şi S. d. F.

„Blocul Generaţiei naţionaliste de la 1922"

Manifest

CATRE TOŢI LUPTATORII DIN ŢARA

Mişcarea naţionalistă pornită năvalnic de tineretul universitar în 1922, a creat în 13 ani de lupte şi sacrificii o generaţie nouă, cu un spirit propriu şi cu altă concepţie despre principiile şi metodele acţiunii naţionale.

In timp ce politica de după războiu, stăpânită de un umanitarism artificial şi de o falsă democraţie, lucra într'un permanent provizorat, ignorând cu desăvârşire problemele fundamentale ale organismului naţional şi ale statului întregit, tineretul universitar, fără nici o contingenţă politică de partid, călăuzit numai de conştiinţa luminatului său patriotism, a dat alarma, semnalând primejdiile şi pornind singur la trezirea forţelor de apărare ale neamului.

Fără un alt sprijin, decât al cugetelor româneşti curate, luptând cu puternice adversităţi făţişe sau oculte, dar nepregetând să dea un greu tribut de jertfe generoase, această generaţie nouă a izbutit prin credinţa şi strădania ei continuă să ducă ideia şi acţiunea naţionalistă până la momentul hotăritor de astăzi.

IDEIA NAŢIONALA DOMINA VIAŢA POLITICA

Depăşind faza doctrinară şi forma pur programatică, ideia naţională domină azi în aşa măsură viaţa noastră publică, încât ea se impune cu tărie chiar unor partide politice, cari, prin geneză, structură şi năzuinţe, nu au nimic comun cu ea şi cari au adoptat-o ca oportunitate şi o agită ostentativ oridecâteori solicită sprijinul masselor populare.

Dacă salutăm cu nespusă satisfacţie această biruinţă a crezului naţionalist, în acelaş timp o legitimă îngrijorare trebue să cuprindă cugetele noastre în faţa greşelilor ce se pot face şi a eventualităţii unor iscusite manevre care ar tinde să compromită ideia şi să primejduiască astfel adevărata ei înfăptuire.

Cu aceste constatări şi cu această stare de spirit, luptătorii mişcării naţionaliste dela 1922 până azi găsesc neapărat trebuitoare o apropiere a cugetelor şi o strângere a rândurilor lor, pentru a veghia în spirit curat de jertfă şi devotament la sănătoasa îndrumare a ideii şi mişcării naţionaliste.

CE TREBUE SA SE REALIZEZE

Acţiunea pe care înţelegem să o pornim trebue să tindă la realizarea integrală a următoarelor principii şi postulate:

1. Principiul etnic **trebue să devină fundamentul oricărei acţiuni de guvernământ, în sensul de a asigura prin toate mijloacele şi în toate domeniile primatul elementului românesc, cu deţinerea exclusivă de către acest element a posturilor de comandă şi tuturor funcţiunilor de afirmare şi apărare naţională; regulând raporturile cu minorităţile conlocuitoare creştine după gradul în care ele înţeleg să se integreze în necesităţile de viaţă şi idealurile statului nostru naţional; soluţionând definitiv şi integral problema jidovească şi a francmasoneriei.**

2. Principiul creştin, în sensul **conservării tradiţiei şi sprijinul bisericii ca factor esenţial de afirmare şi propăşire a specificului nostru etnic.**

3. Principiul moral, în sensul **purificării vieţii noastre publice prin sancţiuni severe împotriva celor cari înfrâng legile moralei şi prin încurajarea tuturor valorilor reale de care ţara are nevoe.**

4. Preocupările de ordin social **trebue să intre serios în concepţia adevăratului naţionalism în scopul ridicării clasei ţărăneşti, armonizând interesele acesteia cu ale muncitorilor de toate categoriile, în spirit de dreptate socială şi de conlucrare efectivă pentru realizarea intereselor superioare ale Statului.**

5. In domeniul economic **trebue o nouă reglementare a funcţiunilor** economiei naţionale, valorificând produsele bogăţiei şi muncii ro**mâneşti, regulând raporturile dintre** muncă şi capital, în spirit naţionalist, înlăturând şomajul, eliminând creaţiile parazitare cari spoliază pe consumator, întreţin haosul economic şi sunt fermenţi de revoltă socială.

6. Problema culturii trebue privită în sensul determinării unei **acţiuni de mare amploare şi adâncime pentru ridicarea masselor populare, făcând din spiritul etnic şi din tradiţia noastră naţională şi creştină pivotul unui învăţământ cu caracter cât mai practic şi orientat într'un spirit de muncă ş idisciplină creatoare.**

7. Sănătatea şi higiena poporului este o preocupare care trebue ridicată la înălţimea unei probleme **de stat, prin luarea de măsuri urgente şi radicale în vederea unei totale soluţionări a acestei probleme.**

8. Naţionalismul nostru nefiind o diversiune, nici politică, nici oligarhică, nici plutocratică, **îmbrăţişează cu egală grijă şi iubire pe toţii fiii neamului, de orice categorie socială, înţelegând subordonarea oricărui interes personal, intereselor superioare ale statului şi integrarea idealurilor fiecăruia în ţeluile istorice ale neamului**

Deaceea pretinde o mare acţiune de propagandă şi de educaţie în vederea schimbării radicale a mentalităţii curente, pentru a erea un nou tip individual, dotat cu demnitate personală, curaj civic şi înţelegere disciplinată şi eroică a imperativelor statului naţional.

Pe baza acestor principii şi convingeri şi în dorinţa de a fi cât mai folositori mişcării naţionaliste, luptătorii generaţiei naţionaliste de la 1922 până azi hotărăsc înfiinţarea „Blocului generaţiei naţionaliste dela 922" care chiamă alături de el pe toţi câţi au luptat şi luptă cu credinţă în slujba acestei mişcări.

Compromisul dela Waterloo...

Doisprezece ani de epopee naţionalistă-cuzistă, sfârşiţi la Waterloo.

..Săptămâni şi luni de prigoană, încleştări de forţe eroice şi semeţii stoice în faţa tuturor intemperiilor, ani de lupte dârze hrănite cu tinereţe nobilă şi vânjoasă, udaţi de balsam de victorii; — ceasuri de cumpănă şi de pribegie pe drumurile desfundate de mocirlele vremurilor româneşti de bejenie politică — o! câte încordări supreme, cari căutau avid ultima picătură de energie — nu s'au risipit generos din belşug, pentru o altă Românie mai bună, mai demnă, mai virtuoasă! Ce cascade de forţe morale, oferite lui A. C. Cuza! Ce torente năvalnice de jertfe, aduse zălog redeşteptării naţionale pentru România Românilor!

Câtă sete de viaţă vie, materializată în ofrandele luptătorilor dela 1922 şi câtă revărsare de prinos sufletesc împrăştiate pe meleagurile României, pentru a sfinţi omul: A. C. Cuza!

Iar la capătul tuturor mărturiilor, prin cari vorbesc marii mutilaţi ai războiului naţionalist creştin dela 1922: „strategia" capitulării!

La capătul tuturor mărturiilor realizate de virtuţile mute: „strategia" capitulării!

La capătul tuturor mărturiilor recrutate din memoria sfântă a celor morţi în cursul mişcării: „strategia" capitulării!

...„Strategia" comandată de A. C. Cuza!...

Unde sunteţi frenetice sbuciume ale valurilor cuziste cari sguduiau pentru întâia oară soclul conştiinţelor în 1922? Unde sunteţi, creatori ai victoriilor din 1923? Comandanţi din 1925? Unde vă mărturisiţi acum jertfa voastră care îmbrăţişează eternitatea naţională, voi rânduri de năvală din 1927? Voi, umili soldaţi ai crezului ce se împotrivea masacrului adus legii străbune şi dreptului românesc? Voi, înamoraţi de totdeauna ai bătăliilor câştigate prin foc şi fum divin?

Unde sunteţi, icoane splendide ale geniului care apără dincolo de orice margini, soarta pe care-o indică din vremuri străbune, altarele voastre creştine? Voi, dela 1927 şi 28, ostaşi ai propovăduirilor naţionale prin colţuri întunecate de ţară? Şi ceilalţi mulţi, mulţi, din anii jertfiţi Ligii Apărării Naţionale Creştine, pentru cauza pământului românesc? Unde sunteţi toţi stegarii cari aţi purtat fluturarea vie, de duioşie, a României viitoare în mâini? Voi, cei cu braţe ce-au scormonit un pământ scump? Purtători ai svasticei şi-a drepturilor noastre sacre pe-acest pământ??

De unde sunteţi — de pe cărările onoarei şi din înălţimile virtuţilor: îmbrăţişaţi câmpiile de bătae părăsite şi priviţi capitularea.

Ea să urzească, din vitregia ei şi durerea voastră, jurământul mut al unei generaţii întregi, pus în slujba vieţii de curaj a ţării de mâine, care ne va cere !

OVIDIU MANIŢIU

——oooXooo——

Bărbăţie văduvă...

Scrisoarea d-lui M. Beza, publicată şi însoţită de comentarii atât de degradante, nu poate aduce nimic bun cu sine. Patima care e întâlnită la tot pasul în cursul lungii ei expuneri, ştirbeşte precis din autoritatea morală a celui ce a conceput-o; aduce grave prejudicii unei mişcări întregi; şi scade fără îndoială prestigiul generaţiilor noi!

Niciodată despărţirile chiar îndreptăţite, nu şi-au păstrat onestitatea, dacă s'au făcut în această formă şi niciodată cel ce le-a pretins n'a rămas înarmat în faţa dezonoarei care-l aştepta atunci când s'a refugiat în meschinăria vieţii de bâlci.

Intristaţi de spectacolul atât de puţin bărbătesc, luăm cu noi învăţăminte dureroase.

——oooXooo——

O altă manifestare revelatoare a tineretului Ardelean

Un grup de luptători, aparţinând aceleaşi generaţii noi care-a văzut încă din copilărie tranşeele tuturor vicisitudinilor naţionale, au editat un manifest care reprezintă un catehism documentar al vieţii social-politice pe care-o 'ncearcă naţia românească în prezent. Ei sunt: Sorin Pavel, Petre Ţuţea, Ioan Crăciunel, Gheorghe Tite, Nicolae Tatu, Petre Ercuţă; şi opera lor, — tipărită în broşură de aproape o sută de pagini — relevă la tot pasul intuiţia masivă a acelor simţiminte româneşti de pretutindeni, cari descopăr pericolul ce angajează viitorul unui neam întreg. „Manifestul" e împărţită în nenumărate capitole ce urmează logic şi amănunţit firul revelator al analizei care despică deopotrivă şi împrejurarea faptice şi gândirea ideilor. E în toată această înşiruire de constatări — reeşite din îmbinarea unui vânjos intelectualism cu armătura caldă a durerii sufleteşti — un adânc adevăr, care face faţă şi dărâmă orice critică uşoară.

Din introducerea însăşi ce pregăteşte manifestul propriu zis, redăm textual câteva pasagii, pentru a exemplifica sugestiv şi stilul sobru dar mai ales şi ideea rece şi precisă, ce pregăteşte opera:

„Intr'un stat, care politiceşte e vasal şi-şi varsă sângele la comanda altora, care etnic e o cloacă internaţională şi economiceşte o colonii. Deaceea nu e tragere de calaj, concesii, dobânzi — peste graniţe prinosul brazdei şi prisosul muncii, ar fi o nebunie să munceşti mai mult decât strictul necesar. Statul român actual nu apără bogăţiile ţării şi nu garantează munca naţiunii. Nu, pentrucă nu e statul naţional al Românilor ci, statul sucursală la gurile Dunării al burgheziei apusene. Creat cu ajutorul ei, pentru interesele ei, sub sugestiile ei imperative şi după modelul furnizat de ea — statul acesta nu ne apără pe noi de străini, ci pe străini de noi: siguranţa transporturilor, creditelor, plasamentelor, funcţionarilor lor. Ca 'n colonii. Deaceea nu e tragere de inimă în ţara românească. De ce să ari, să gândeşti, să alergi — în plus? Pentru cine? Pentru ce? Lumina va fi tot opaiţ, drumul tot cărare, casa tot bordei. Pentrucă cu banii câştigaţi la noi, finanţa internaţională clădeşte vile la Amsterdam sau Stockholm, iar noi rămânem tot cum am fost, săraci şi ursuzi. narcotizându-ne amarul unei vieţi naţionale intrate în fundac cu doine melancolice şi ciolhanuri abrutizante. Aici e sursa adevărată a indolenţii româneşti: în exploatare. Să nu ne înşele palatele bucureşte: sunt contuarele străinilor. Să nu ne înşele vilele din noile cartiere ale Capitalei: sunt ale vechililor. Să nu ne înşele o reţea telefonică, o linie ferată, o şosea nouă: nu le fac pentru noi şi unde ne trebue nouă, ci pentru ei şi unde le trebue lor. Să nu ne înşele forfota comercială, economică, financiară, politică: nu noi ne sbatem, ei — ca să ne sugă mai bine. Naţiunea română stă deoparte: deoparte de viaţa economică în care nu poate decât să fie spoliată, deoparte de statul liberalo-democrat, care înlesneşte spolierea

„Naţiunea e în rezistenţă pasivă. Deaceea se vorbeşte în România numai cu jumătate de gură şi nici-o treabă nu e întreagă. Deaceea ţara asta mare şi bogată face impresia unei case de vădană: nici pustie şi nici vie. De aceea suntem ţara lui da-da... bine-bine... lasă-lasă...".

Foarte elocvent!

Dar dincolo de elocvenţă, ţâşneşte 'n cascade toată îngrijorarea legitimă a unei generaţii biciuită 'n tot ce-a avut mai sfânt. Dincolo de năvalnica pornire a unor chibzuinţe mature, răsare tragedia verificată, căreia i se supune cu o amară laşitate toată lumea noastră de conducători politici.

Unde e remediul? Unde?

In căutarea înfrigurată a unui răspuns tradus în fapte şi în acţiune, ne regăsim aci — cei dela „Svastica de Foc" pe aceeaşi linie a crezului care animă acelaş sector al tinerimei luptătoare. In Manifestul Revoluţiei Naţionale, problemele nasc normal din logică şi fapt. Găsim în pagina 42 al acestuia, ideea de finalitate aparţinând soluţiei actuale, — aceea care naşte numai din soclul caracterelor de bronz:

„Viaţa este luptă. Grupările de dreapta, urmărind acelaş scop, vor lupta alături. Dintre acestea, una va deveni dominantă în viaţa publică, formând baza partidului unic sau de stat. Aceasta va absorbi pe celelalte. In acea clipă, regele va pronunţa o judecată unică în temeiul dreptului său istoric, părăsind rolul de arbitru şi reintrând în prerogativele lui constituţionale de simbolic şi suprem factor al unităţii spirituale şi politice a ţării. Acea clipă unică, când naţiunea îşi va recâştiga echilibrul, va fi piatră de hotar între două lumi".

O chemare de clopot răsună astfel din părţile ardelene şi ea aparţine marilor dureri cari ceruesc astăzi onoarea, mintea şi braţul tineretului român de pretutindeni. Facem loc pios rezonanţelor de înţeleaptă îngrijorare în inimile noastre a acelor ce rămânem mereu pe poziţii, juruind prin acea tainică legătură a sângelui curat, că li vom fi fraţi în încercările istorice cari vin.

„Svastica de Foc", dărâmând strigoii şi reptilele, nu uită să sărute drapele glorioase ridicate de fraţii cei mai buni!

O. M.

Cine nu este corect în viaţa particulară nu poate fi corect în viaţa publică.

Comitetul „Blocului Generaţiei naţionaliste dela 1922"

Cu ocazia adunării generale care a avut loc Duminică 15 Martie a. c., după votarea statutelor, s'a procedat la alegerea unui număr de 10 delegaţi, din sânul cărora se va alege comitetul de conducere a **„blocului generaţiei naţionaliste de la 1922".**

Au fost aleşi următorii: **dr. I. Simionescu, dr. C. Dănulescu, prof. N. C. Creţu, ing. Gh. Popescu-Botoşani, dr. C. Dăniţă, dr. Titu Cureleanu, ing. Rusu, dr. Octavian Stanca, Sever Stoica şi comandantul nostru Ion V. Emilian.**

Prin cooptare face parte din acest comitet şi camaradul nostru **Ion Bratu,** licenţiat în ştiinţele economice şi consilier al Camerii de comerţ din Bucureşti.

„Blocul" va edita o revistă de doctrină naţionalistă şi va sprijini **pe toţi acei, cari luptă hotărât şi desinteresat pentru triumful ideii naţionale.**

Pentru adeziuni şi informaţiuni privitoare la „Bloc" doritorii se vor adresa d-lui dr. C. Dănulescu, în str. Dionisie 49, etaj II, Bucureşti III.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Muncitorul naţionalist

Muncitorimea şi lupta noastră

Ne precizăm dela'nceput: lupta noastră nu va fi niciodată un instrument camuflat al concepţiilor şi realizărilor burgheze, în forma şi aspectele lor actuale. Statul naţionalist va purta în structura sa, reforma socială care să se adreseze masselor de muncitori de toate categoriile, pentruca acumulările de capitaluri pe cari le vedem sub forma îngrozitoare a cartelurilor şi trusturilor, să capete lovitura de graţie cuvenită. In acest sistem, muncitorul manual sau intelectual, dela cel agricol până la cel din uzine şi mine, va trebui să presimtă ziua în care ordinea naţionalistă îi va fi ridicat de pe umeri o ipotecă care indică pe unicul creditor spoliator: capitalistul jidan. Muncitorii să-şi reamintească continuu că'n pretinsa disciplină de noi creaţii în domeniul distribuţiei bunurilor, tocmai elementele parazitare sunt acelea cari întreţin pretinsa „flacără" a comunismului, fluturând teorii şi idei cari — expuse cu oarecare putere de sugestie — ascund tentaculele hidoase ale hidrei capitaliste internaţionale. Pe ruinele strădaniilor muncitoreşti şi mai adesea pe desperarea mizeră a aşa denumitului „proletariat", parazitismul economic a prins mai uşor, pentrucă intona cântece în care se preamăreau suferinţele lucrătorului, denunţându-se burghezia ca una ce era cea mai odioasă dintre „clasele sociale existente". Marxismul ca doctrină revelatoare a conceptului iudaic în lume, nu oferea astfel acestor muncitori trataţi ca pacienţi, decât o otravă care dacă pentru moment li dădea acestora impresia anesteziei suferinţelor îndurate, li pregătea totuşi o moarte economică şi morală sigură.

„Muncitorii sunt trataţi ca orice altă marfă" pretindeau Engels şi Karl Marx în însăşi Manifestul comunist; şi dela data apariţiei acestui manifest, de peste 90 ani, lucrătorii de toate nuanţele prea arareori au băgat de seamă că era în această afirmaţie într'adevăr vorba de o marfă: aceea a sămânţei vicleşugului, care înfăţişate sub o formă ideologică trebuia să otrăvească sufletul masselor nedreptăţite.

Dar:

S'au întrebat vreodată muncitorii cinstiţi din această ţară, cum se face că'n toate cartelurile şi'n toate trusturile, magnaţii cei mari ai profiturilor materialiste sunt jidani? S'au întrebat vreodată cei cari s'au putut lăsa seduşi o singură clipă de teribilul narcotic oferit în cupa „revendicărilor marxiste", de ce tocmai aceşti magnaţi capitalişti jidani, sprijină totuşi sistematic, ocult, lupta bolşevicilor? Cum se face că pe de-o parte ca unii ce deţin capitalurile spoliatoare, se'nfrăţesc totuşi cu promotorii sovietismului, Engels şi Marx şi toţi ceilalţi? Şi mai apoi încă: cum se explică dragostea neţărmurită a Sovitelor pentru marii capitalişti jidani de pretutindeni???

E aci un răspuns teribil, pe care-l vom denunţa necontenit, pentrucă el ni-e o armă sigură în lupta de deşteptare şi de reintegrare într'un alt sistem social al muncitorului român. Fiindcă să fim înţeleşi: cel mai mare bandit capitalist jidan, nu se va da înapoi niciodată de a aţâţa lupta de clasă — nu de rasă — lupta împotriva unei „burghezii criminale" din care totuşi se exclude, pentru a monopoliza prin mijlocul dezorientărilor totale, toate resursele de acaparare ale capitalului.

In rubricele acestea de aci, cari stau exclusiv în slujba revendicărilor unei alte aşezări sociale tuturor lucrătorilor noştri, vom despica mereu himera comunistă, pentru a-i opune lupta noastră naţionalistă şi creştină de reconstrucţie socială şi economică. Muncitorul şi meseriaşul român să nu mai uite în nici o zi, că Marx a fost jidan şi că celebrul său manifest n'a întruchipat decât sinteza talmudică a dominaţiunii universale, materialiste iudaice. Nu este o întâmplare că Engels şi Marx s'au adresat păturii, adesea nedreptăţite, a muncitorimii. O vicleană înţelepciune aceea a lui Anti-Christ, i-a'ndreptat spre sufletele cele mai necăjite, cele mai oropsite, — adeseori cele mai numeroase — pentru a specula mizeria care'ntinde braţul exasperării către cel dintâi aplecat spre dânsa. Şi astfel, servindu-se de „proletariat" ca instrument politic, de manevră, — protagoniştii şi precursorii comunişti s'au aplecat la urechea unei muncitorimi pe care urmau s'o speculeze într'o zi într'o formă oribilă, şi-au şoptit cu glas de tutori prădalnici:

„Muncitorii n'au patrie. Nu li se poate lua ceeace n'au" (Engels şi Marx în Manifestul comunist, cap. „Proletari şi comunişti".).

...

Coborâţi-vă voi, lucrători şi meseriaşi români, in adâncul conştiinţei şi simţirilor voastre, acolo unde viaţa noastră chinuită, a lăsat urme atât de duios legate de locurile unde a-ţi asudat în încordarea muncii. Meditaţi îndelung. Şi reveniţi la aceste rubrici la apariţia numărului viitor, rubrici hrănite din suferinţe ca ale voastre.

(Va urma)

OMUL MUNCITOR

Dece a căzut avionul „Maxim Gorky"

Cu câteva zile înainte de catastrofa care a prefăcut în ţăndări avionul „Maxim Gorgy" în toată Moscova se răspândise svonul că la primul sbor, ce avea să facă avionul acesta uriaş, trebuia să ia parte şi Stalin, întovărăşit de Molotow, Kaganovici, Ordjonikidze şi de ceilalţi stăpâni ai Rusiei de astăzi.

Un aviator rus, Nicolai Blasin, se gândi că a sosit momentul ca Rusia să fie scăpată de aceşti stăpâni. In ziua când „Maxim Gorky" evolua deasupra capitalei roşii, încredinţat că printre pasageri se aflau şi conducătorii bolşevici sus numiţi, Blaşin ridicându-se şi el cu aparatul se năpusti în uriaşa navă aeriană, provocându-i căderea şi ucizând astfel toţi pasagerii.

Bine înţeles că şi Blasin îşi găsi moartea.

In ziua catastrofei în întreaga Moscovă a fost răspândit acest manifest pe care îl publicăm mai jos şi care a fost reprodus în ziarul „Methsch" din Varşovia.

„FRAŢI ŞI SURORI,

„Trăiţi cu toţii în ţara bântuită de molima comunistă în care domneşte sângerosul imperialism roşu.

„Bandiţii, criminalii, uzurpătorii, aventurierii, derbedeii, idioţii, demenţii, cretinii şi degeneraţii se numesc astăzi „Partidul comunist al tuturor ruşilor".

„Voi trebue să purtaţi această cruce! Nimeni dintre voi nu trebue să uite că acest partid însemnează cea de a doua robie.

„Ţineţi bine minte numele acestor uzurpători care se preţuesc singuri, intitulându-se înţelepţii conducători ai poporului. Nimeni dintre voi nu trebue să uite foametea, care a domnit dela 1921 la 1933 când s'au mâncat nu numai câini şi pisici ci chiar oameni şi în acest timp comuniştii au creat togsine (barazrul) pentru străini, ca aceştia să creadă că o duceţi bine.

„In timp ce voi crăpaţi de foame, bandiţii comunişti vindem în străinătate produsele noastre cele mai bune cu preţuri de nimic, ca să dovedească astfel că în ţara sovietelor totul merge strună.

„Nu uitaţi însă fraţi şi surori, cum arată în realitate acest „bine".

„In timp ce vouă vi se lua pâinea dela gură, bandiţii comunişti în tovărăşia curvelor chefuiau cu milioanele luate dela popor.

„Nu uitaţi asta, fraţi şi surori, nu uitaţi deasemenea pentru ce a fost asasinat banditul Kirow. Chipurile pocite ale bandiţilor uzurpători Stalin, Kaganovici, Dimitrioff şi a celorlalţi comunişti vă sunt bine cunoscute.

„Deci în caz de războ veţi şti în cine să trageţi mai întâi.

„Linişte pe pământ nu va fi decât în ziua când comunismul, acest microb care a infectat umanitatea, va fi desfiinţat cu desăvârşire până la cel din urmă bandit bolşevic.

„Iar dacă aceşti tâlhari caută să asigure omenirea că nu doresc războiul, aflaţi că minte cu neruşinare.

„Comuniştii folosesc orice împrejurare pentru a provoca pretutindeni tulburări, revoluţii, foamete şi mizerii. Dacă nu doresc războiul propriu zis, apoi acesta o fac numai pentrucă ştiu că un război ar însemna ultima lor bătălie şi ca tot comunismul ar dispare a doua zi după mobilizare.

„FRAŢI ŞI SURORI,

„Gândiţi-vă la tot ce aţi suferit şi răzbunaţi-vă! Puterea este în mâna comuniştilor jidani, care conduc şi literatura şi muzica şi artele.

„Comunismul trebue combătut prin propriile lui mijloace.

„Fraţi şi Surori! Mâine dimineaţă mă voi isbi cu aeroplanul meu în avionul, care poartă numele lui Maxim Gorky, voi ucide astfel câteva zeci de bandiţi comunişti, care se numesc „Udarnici" (garda comunistă) şi care vă stau în spinare.

„Avionul care a fost făcut prin furtul banului vostru va fi făcut în ţăndări, căci orice răbdare are o margine.

„Acum, înaintea morţii, declar în afară de orice lege, în afară de toţi comuniştii şi partizanii lor.

„Eu mor, dar gândiţi-vă deapururi la numele lui Nicolae Blasin, care va răzbunat şi a murit pentru poporul rus".

——ooooXooooo——

Muncitori!

Locul vostru nu este în lagărul marxiştilor, sprijinitori ai jidanilor, dar nici în partidele care reprezintă reacţiunea şi apără interesele capitalismului.

Veniţi alături de acei care luptă cu hotărîre pentru o Românie a românilor cinstiţi, muncitori, nu pentru România trântorilor crescuţi în atmosfera otrăvită a cluburilor politice.

Veniţi în „SVASTICA DE FOC"!

Şi pentru tine este-un loc, sub steagul Svasticei de Foc.

Amărâta viaţa a lucrătorilor dela Fabrica Cerchez

Atotputernic la fabrica Ştefan Cerchez din str. Fecioarei Nr. 11, este jidanul Elenzweig Sigmund, care, fireşte, poartă titlul de „director".

Purtarea acestuia faţă de bieţii muncitori creştini este incalificabilă.

După ameninţări, reţineri de salarii şi concedieri, Elenzweig a hotărît ca bărbaţii să lucreze numai noaptea. Inainte munca aceasta se făcea prin rotaţie; acum însă ea se face în mod permanent de aceiaşi echipă.

Muncitorii au protestat şi s'au adresat Camerii de Muncă, chiar d-lui Calciu.

Acesta le-a răspuns că „nu poate face nimic şi că singura cale de urmat este aceia a „judecăţii".

Lucrătorii s'au resemnat, continuând să muncească tot după vechiul sistem, care le distruge sănătatea.

„Inspectorii" veniţi mai târziu să constate condiţiile de muncă la această fabrică, s'au mulţumit să întrebe câteva lucrătoare tinere şi să facă o vizită, mai îndelungată, la biroul fabricii unde contabilul Marin Cerkez le-a servit probabil „argumente" mai convingătoare.

Aceasta nu este de ajuns. Sâmbătă la darea salariului, mai mulţi lucrători au fost înştiinţaţi că, în afară de celelalte reţineri (de plăţi, li se plăteşte numai 3 zile de muncă), trebue să verse 300 lei pentru carnetele de calfă.

Cum carnet de calfă? Pentruce? A trimis fabrica Cerchez pe cei 60 de muncitori din această categorie la examen? Se pot da cărţi de calfă fără examen?

Cum se poate pretinde asemenea carnete unor oameni plătiţi cu 50 până la 75 lei pe zi pentru 12 ore de muncă, oameni cari sunt puşi să care baloţi de bumbac, şi să cureţe de gunoi curtea fabricei? Cartea de calfă se dă muncitorilor calificaţi, specializaţi, nu acelora cari sunt întrebuinţaţi ca salahori şi plătiţi cu asemenea salariu.

Cerem dreptate pentru muncitorii dela fabrica „Cerchez" şi aşteptăm măsurile pe care ministerul muncii este obligat să le ia.

I. P.

Situaţia muncitorilor din Germania

Şi în Germania există o lege de organizare a muncii naţionale, numită **„Gesetz zur Ordnung der nationalen Arbeit"**. Această lege urmăreşte însă în primul rând acoperirea vechii prăpăstii dintre patron şi muncitor şi stabileşte şi în întreprinderi acelaş principiu, care stă la baza statului naţional-socialist.

Intre patron şi muncitor nu sunt raporturi ca de la stăpân la slugă, ci de „colaborare".

Legea aceasta ca şi doctrina naţional-socialistă vrea să creeze noţiunea **„onoarei sociale"** pentru cnducătorul de întreprindere.

Convenţiile de muncă, se fac în spiritul onoarei, al cinstei şi al bunei cuvinţe.

Lucrătorul este interesat în bunul mers al întreprinderii, pentru că beneficiile sunt împărţite în mod proporţional cu muncitorimea şi întrebuinţate la operile de ajutorare şi îmbunătăţirea condiţiunilor de muncă.

Sălile de lucru trebue să întrunească toate condiţiunile de higienă, iar fabricile trebue să aibă încăperi, prevăzute cu spălătoare, unde muncitorul poate să-şi petreacă repauzul de prânz.

Este mare deosebire între concepţia naţional-socialistă despre muncitor şi concepţia bolşevică, unde potrivit sistemului Stakanov, omul este transformat în maşină şi obligat să muncească până la istovire pentru ca Statul Sovietic să aibă venituri mari. Acestea nu-s întrebuinţate în folosul operilor sociale, ci numai pentru **„triumful revoluţiei comuniste"**.

Feriţi-vă de agenţii provocatori, unelte ticăloase în slujba duşmanilor naţionalismului românesc.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Svastica de foc

O făclie a fost aprinsă în București în ziua de 14 Noembrie 1935 „Svastica de foc".

Organizația aceasta, durată pe încrederea și disciplina unui tineret viteaz și hotărât, nu vrea să fie un partid, ci o frăție a celor cu sufletul curat și brațul tare.

Politicianilor cari au infectat prin prezența lor ultimul locaș care rămăsese nepângărit în această țară, nu le datorăm nici o explicație, dar pe camarazii noștri, alături de care am străit zile de sbucium, de suferință și uneori de glorie, trebuie să-i lămurim.

Facem acest lucru convinși că servim marea cauză a mișcării naționaliste, care nu trebue confundată cu interesele meschine ale unor ratați politici, care au adoptat formule noui numai pentru a salva vechile șandramale ale cluburilor și a satisface meschine ambițiuni politicianiste.

MIȘCAREA NAȚIONALISTA ESTE A TINERTULUI DELA 1922

Acest tineret a creeat organizația Ligii Apărării Naționale Creștine, in sânul căreia s'a străduit să facă să pătrundă o nouă mentalitate. In L. A. N. C. am avut de înfruntat autoritatea unei conduceri stăpânită de concepții învechite, care voia să zăgăzuiască elanul nostru, impunându-ne o tactică greșită.

Am trecut însă peste aceste neajunsuri, încredințați fiind că servim o mișcare cinstită, care încadra în programul ei deziderațele noastre, care nu voia să fie partid și care nu se preta la nici un compromis.

Fuziunea L. A. N. C. cu partidul național-agrar a fost pentru noi o mare deziluzie. „Lupta împotriva partidelor" pe care clădisem o bună parte din popularitatea organizației se năruia dintr'odată, pentru faptul că din această fuziune se născu „partidul național-creștin".

Nu numai titulatura formală ne-a nemulțumit, ci deprinderile pe care oamenii, ce profesaseră toate credințele și slujiseră la toți stăpânii, le-au adus — în noua înjghebare, menită să zăpăcească masele și să îndepărteze o bună parte a vechilor cadre cuziste.

Programul Ligii a fost abandonat și înlocuit cu unul forate puțin precis în ceeace privește considerentele de ordin național. Iar dacă nu ar fi fost agitația grupului C. A. București, s'ar fi renunțat și la simbolul svasticei, care ar fi fost înlocuit cu o cruce „ortodoxă".

Cămășile albastre, desființate prin actul fuziunii, au luat denumirea de „lăncieri", numai pentru că așa a voit un domn, trecut prin toate partidele și certat cu onoarea și morala.

Am ridicat proteste energice, solidarizând în jurul nostru pe toți acei, care, fără ca să spere vreodată că vor putea fi oare cum răsplătiți, își jertfiseră sănătatea și timp, pentru a purta cuvântul profesorului Cuza până în cele mai depărtate unghere ale acestei țări.

Acțiunea noastră curată a fost acoperită de infamii, minată de intrigi și trădări. Am rămas totuși destui pentru a striga durerea.

Astăzi ne desfacem cu desăvârșire de partidul Național-Creștin, făcând gestul care trebuia să-l facem cu câțiva ani în urmă, ne mai dând astăzi putința politicianilor să profite de desbinarea tinerimii luptătoare.

REFORME NOUI CU OAMENI NOUI

Nu credem în sinceritatea politicianilor, care după ce au profesat toate credințele au devenit și naționaliști, nu credem în posibilitățile de realizare a programului naționalist atâta timp cât originea „partidelor de dreapta" rămâne obscură și cât timp aceste partide sunt stăpânite de spiritul de club și de mentalitate bolnăvicioasă a electorilor de suburbie.

„Svastica de foc" vrea să înfrângă această mentalitate ca și atotputernicia francmasoneriei, a cărui rol este covârșitor în creiarea noulor partide naționaliste.

„Svastica de foc" luptă pentru distrugerea trusturilor și cartelurilor spoliatoare și vrea să scoată din întreprinderi pe trântorii, care fură munca lucrătorului cinstit, încasând tantieme dela consiliile de administrație, de inutilitatea cărora toată lumea este convinsă.

Privim reacțiunea și slugile capitalismului jidovesc, cu aceiaș scârbă ca și pe uneltele marxismului criminal.

Suntem pentru statul totalitar, dar nu concepem ca autoritatea acestui stat să se exercite în folosul unei caste privilegiate, ci numai spre binele Națiunii, a cărei membri trebue să muncească cu toții.

„Svastica de foc" vrea o Românie cu desăvârșire liberă, care să nu depindă sub nici o formă de vre-o putere străină și a cărei politică externă să nu fie insipirată de nimeni dinafară.

Știm că vom întâmpina greutăți mari și că vom presăra drumul nostru cu jertfe dureroase.

NU NE INSPAIMANTA INSA NIMIC

Amenințările și intrigile în loc să ne slăbească avântul, ne vor face să luptăm cu și mai multă îndârjire.

Nu vrem să câștigăm voturi, ci suflete.

In rândurile noastre n'avem nevoe decât de oameni întregi, viteji și hotărîți.

Pentru lași și șovăelnici sunt locuri aiurea, la noi însă nu.

Suntem săraci și pornim la drum fără nici un ban, înarmați doar cu credința în isbânda steagurilor cu svastică. Ajutorul modest al fiecărui român va fi bine venit, respingem însă daniile acelora, care ar crede că astfel vor putea să-și constitue un drept de ipotecă asupra noastră.

Camarazilor care ne-au înțeles și ne urmează, le recomandăm să lucreze în tăcere. Pe acei care au o cât de mică îndoială asupra acțiunii noastre îi sfătuim să aștepte și să nu vină alături de noi decât în clipa când vor fi pe deplin convinși.

Nimeni nu are dreptul să spună că am părăsit pe cineva.

Noi, suntem acei, care am fost părăsăți.

Steagurile noastre le vom duce la glorie... or vom cădea, toți până la unul, apărârdu-le.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

ION V. EMILIAN

România nouă, liberă și românească nu poate fi înfăptuită de politicianii care au trecut prin speluncile francmasoneriei și nici de slugile capitalismului jidovesc.

Oamenii cluburilor nu pot sdrobi atotputernicia trusturilor.

Oamenii cluburilor nu pot stăvili asaltul disperat a iudeo-marxiștilor.

România românilor, trebue să fie a românilor cinstiți, care muncesc, nu a trântorilor întreținuți de întreprinderile parazitare.

Reforme noui prin oameni noui, cu sufletul curat și brațul tare.

Veniți în frontul celor buni și hotărâți.

Veniți în „SVASTICA de FOC" !

COMUNICARI

In ziua de 23 Aprilie vom sfinți 30 de fanioane ale diferitelor noastre organizațiuni din Capitală.

Aceasta va fi prima manifestațiune publică a S. d. F. și de aceia vrem să-i dăm un fast deosebit.

Programul și alte informațiuni, privind această manifestațiune, vor fi comunicate din timp celor interesați.

*

Nimeni nu poate fi membru în „Svastica de Foc" dacă nu a complectat noul formular de adezune și n'a răspuns la chestionarul, care se află tipărit pe „verso".

Necesitatea răspunsurilor, atrage imediat respingerea cererii de înseriere.

Camarazii din provincie, care au primit asemenea formulare sunt invitați a le înapoia centrului complectate, pentru a se putea elibera cărțile de membru.

*

Se aduce la cunoștință membrilor organizației că d-l Anghel I. Titu, zis și Titu Angelescu, domiciliat în București, str. Uranus 116, **nu face parte din „Svastica de Foc"**, deși a făcut cerere de înscriere în organizația noastră.

*

Buletinul nostru informativ va fi editat și după apariția gazetei. Pe viitor însă nu va fi trimes decât conducătorilor de organizațiuni.

*

Instrucțiuni și informațiuni, privind organizarea S. d. F. în Moldova, se pot căpăta dela camararadul nostru Dumitru Gavril Popa, str. Păcurari No. 112 Iași.

Adunarea săptămânală a organizației din București

Joi 19 Martie a. c. ora 9 seara membrii organizației noastre din Capitală au participat în număr mare la adunarea săptămânală a „SVASTICEI de FOC".

D. Institutor C. PĂUN a adus salutul luptătorilor naționaliști din Județul Teleorman, cu încredere în acțiunea hotărâtă și curată a „SVASTICEI de FOC".

Camaradul nostru Ing. I. FANTĂNEANU, conducătorul Sectorului II Negru, a făcut o expunere asupra sistemului de organizare, care trebue să fie adoptat posibilităților noastre materiale.

In acelaș sens a mai făcut propuneri și camaradul I. Voinescu maistru electrician, conducătorul unui pumn din Sectorul IV Verde

Ultimul a vorbit D. avocat ION V. EMILIAN, prezentând adunării pe nouii înscriși.

Intreaga asistență a întronat marșul *„Legiunii se'nșiră 'n țară, în Oastea „Svasticei de Foc"*, ședința luând sfârșit la 12 noaptea.

Adeziuni din provicie

Din primele zile ale luptei noastre am primit numeroase scrisori din provincie, în cea mai mare parte dela foștii camarazi din L. A. N. C., care ne aduceau la cunoștință că se socotesc alături de noi.

Le mulțumim și pe această cale pentru încrederea cu care au privit lupta noastră. Pentru ei a apărut această gazetă, editată cu sacrificii imense.

Prin ea ne vor cunoaște mai bine și ne vor înțelege.

Deaceea îi rugăm să răspândească cât mai mult **„Svastica de Foc"** și să ne ajute s'o putem scoate în fiecaresăptămână.

Acest este unul din primele noastre obiective.

Pornim deci spre atingerea lui. Toți la posturi.

Ședințele secțiunilor noastre din Capitală

Ședințele generale, cu delegații tuturor sectoarelor, au loc în fiecare Joi seara, ora 9, la sediul din b-dul Pache No. 144.

*

Sectoarele țin ședințe astfel: Galben și Negru Marți seara, ora 9 la sediul din bulevardul Pache No. 144; Verde Duminica după amiază la sediul pmn. Arh. Mihail; Albastru Sâmbătă seara la sediul pmn. Șerban Vodă.

*

Nouile adeziuni pot fi complectate la ședința sectorului său la reuniunea pumnului.

Cărțile de membru nu se eliberează însă decât Luni seara dela 8 la 10, în str. Dionisie 49.

I. V. E.

————oooo✕oooo————

Svastica de foc în Dâmbovița

Incă din vremea când L. A. N. C. era departe de a „fuziona" atât de regretabil cu fostul partid național-agrar, tineretul din județul Dâmboviți și țărănimea au dat dovadă de reală înțelegere a vremurilor pe cari le străbatem, acționând dârz pentru lupta naționalistă. Cu deosebi entuziastă a fost primirea pe care odinioară Găeștenii și plasa Găești ca și Bogățenii, au făcut-o încă în 1933 și 1934 conducătorilor de azi ai S. d. F. In numeroasele comune din plasa Găești, în Cobia, Vișina, Glâmbocata și altele, generația nouă a făcut din timp mărturie sfântă a crezului ei, păstrându-și în cursul lunilor de asuprire nedreaptă cari au urmat, toată încrederea și întreaga forță morală neștirbite. E de remarcat bunul simț pe care acești buni purtători ai crezului naționalist și creștin și l-au impus chiar în fața trădărilor, a fuziunilor, a tuturor minciunilor Ei au rămas, întregi, vădind o structură care le face onoare!

Svastica de foc salută azi cu bărbăție și mândrie pe acești luptători rămași pe aceleași poziții în mijlocul atâtor furtuni și-i încredințează că-i numără cu cinste printre cei dintâi ostași ai săi.

O luptă nouă începe. Ea e de data aceasta purificatoare. Dâmbovița naționalistă e în avant-posturi.

————oooxooo————

Pentru prietenii noștri din județul Ilfov

Indată după primirea acestui număr din gazetă, prietenii noștri din județul Ilfov ne vor trimete o carte postală.

Numai acei care ne vor confirma primirea, vor primi pe viitor gazeta.

Constituirea de organizațiuni „Svastica de Foc" nu se face decât cu învoirea noastră.

Nu există „clase sociale". Alcătuim cu toții o singură comunitate: NAȚIA.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In luptă cu Israel

Pasca tradițională
Un-procedeu jidovesc modern

In decursul veacurilor jidanul a rămas acelaș. Fie el cu caftan sau în frac, dezertor sau mort de frică „pe front“ (mai dese cazuri), asimilat sau habotnic, creștinat sau nu, proprietar de blokhaus sau vânzător de „gugălă“, el păzește cu sfințenie perceptele Talmudului.

S'ar părea uneori că salturile vertiginoase ale modernismului l-ar atrage în sfera sa, îndepărtându-l dela apucăturile sălbatice ce le-a moștenit dela strămoși.

Unul dintre cele mai desbătute și atavice păcate „omorul ritual“ pare să fie uitat în negura vremurilor.

Este oare posibil? Au renunțat jidanii noștrii de astăzi la tradiție?

Incontestabil că nu.

Au schimbat numai sistemul. Pentru a preîntâmpina revolta legitimă de altfel, a populației creștine care nu putea tolera asemenea barbarii au aruncat un văl de nepătruns peste activitatea lor talmudică.

Ingeniozitatea lor în ceeace privește înșelătoria față de tot ce este „goi“, a găsit formula și aci.

Decât să renunțe definitiv la practicele omorului ritual, au ales numai modernizarea lui.

Și iată cum:

Cu o lună, două înaintea Paștelui, fabricile oficiale ale comunităților trebue să prepare colosale cantități de „Pască“ pentru toată jidănimea.

Este știut de altfel că această „pască“ nu poate fi fabricată, sub nici un cuvânt de către particulari, căci nu se poate controla astfel dacă ea este lucrată ritual sau nu.

Fabricile comunităților angajează cu această ocazie un lot important de lucrători, care trebue să fie toți creștini. Este o condiție „sine qua non“.

Acești lucrători sunt introduși în sala respectivă a fabricei, unde în recipiente enorme se prepară aluatul, care apoi este frământat energic de către niște ciocane prevăzute cu nemeroase lame tăioase, în părți.

Lucrătorii ce supraveghează, sunt nevoiți de multe ori să intervină, pentru a regulariza și pune la punct activitatea acelor ciocane automate.

Numeroase accidente, de mică importanță de altfel, se produc foarte des. Ele constau mai mult în sgârieturi la degete și antebrațe.

Până aici nimic nu ar părea surprinzător. Banal accident de muncă se pare.

Tocmai aci intervine senzaționalul.

Și aceasta fără nici o ceremonie, simplu, departe de ochii lumei.

Puțină cheltuială în plus numai, dar aceasta nu contează. Keren Hayesod-ul are fonduri suficiente.

Iar acești lucrători sunt plătiți admirabil și li se dau oarecari despăgubiri pentru „accidentele“ suferite în timpul lucrului.

Iată deci, cum jidovul moden a descoperit sistemul de a-și procura azima rituală respectând în esență tradiția și neatrăgând atenția opiniei publice.

Dealtfel oricine se îndoește de exactitatea celor relatate aci, se poate convinge stând de vorbă cu numeroșii lucrători, români creștini, cari fără să-și dea seama, îndeplinesc criminala tradiție judaică.

Camera de muncă nu are nimic de spus?

PARABELUM

Inrolați-vă în Svastica de foc

Nota

Buletinul de informațiuni „Service Mondial“ (Gartenstrasse 38, Erfurt, Germania) caută următoarele lucrări în limba rusă:

S. Nilus: „Velikoye w Malom 1 Antichrist kak bliskaya politicheskaya vozmojnost“ St. Petersburg 1905 și 1911.

S. Nilus: „Bliz yest, pri dverekh“ Moscova 1917.

G. Butmi: „Vraghi Roda Tchelo vietcheskogo“ Oblitchitelniya Retchi“. (Dușmanii neamului omenesc) St. Peterburg 1917.

România anului 1936

Consilieri comunali din comuna Vișău, județul Maramureș

Mișcarea naționalistă-rasistă în Australia

In provincia New South Wales din Australia au luat ființă două organizațiuni de luptă anticomunistă și antijidovească. Prima grupare poartă numele „The New Guard“ (Noua Gardă) și se aseamănă prin structură și program cu fascismul.

Cealaltă organizațiune, mult mai puternică, se numește „League of Truth“ și are un caracter pronunțat antisemit. „League of Truth“ a tipărit numeroase broșuri de propagandă naționalistă-rasistă și editează un ziar săptămânal intitulat „The Angle“.

Ziarul apare la Melbourne, sediul central al grupărei este însă la Sindey (Box 1468).

Popoarele ariene se redeșteaptă pretutindeni.

——oooXooo——

Dictatura jidovească

Șef al bibliotecilor publice din New-York (Jew-York) este, firește, jidanul F. Hopper. Acesta a dispus ca toate cărțile naționaliste rusești să fie scoase din bibliotecile publice. Printre aceste cărți se află și cunoscutul roman al generalului Krassnow: „Dela vulturul imperial la drapelul roșu“.

Uniunea organizațiunilor naționale ruse din Statele-Unite a adresat o petițiune autorităților comunale din New-York. Dar ce soarta poate avea oare o asemenea petițiune când superiorul lui Hopper este jidanul Leidenberg, iar primar al New-York-ului este jidanul La Guardia?...

Israel știe să se apere.

——oooXooo——

Francismul nu este antisemit

Contrar informațiunilor apărute în presa de „dreapta din România, mișcarea fascistă franceză, condusă de Marcel Bucard nu este antisemită.

Șeful franciștilor, acordând un interview unui reprezentant al agenției jidovești I. T. A., a declarat că „fascismul francez este conform concepției latine și că numără în rândurile lui numeroși aderenți jidani“.

Cunoaștem și în România asemenea fasciști, care urmează „concepția latină, dar care nu sunt de loc „latini“. Aceștia, ca și Bucard în Franța, au misiunea de a stăvilii adevărata mișcare de redeșteptare națională, provocând confuziuni și zăpăcind opinia publică.

Un nou val de Antisemism în Algeria

In numărul 16 din 5 Martie al revistei franceze „Choc“ citim următoarele

Este o gravă eroare să se spună că antisemitismul ne vine din Germania. Hitler era un băețel, mic de tot, pe vremea când Edouard Drumond, director la „Libre Parole“ era ales cu majoritate zdrobitoare la Alger și prezida în Cameră un grup antisemit din care făcea parte și d. Morinaud, astăzi deputat de stânga al circumscripției Constantine.....

Această campanie înverșunată împotriva jidanilor era dusă la Alger de către Max Régis, ales primar la 24 ani

Să nu se creadă însă că antisemitismul din Algeria este astăzi mort. Desele incidente cari au loc între „latini“ și jidani, pot deslănțui în câteva luni o mișcare violentă, pe care d-rul Molle, fost primar și deputat de Aran, a numit-o „neoantisemitismul algerian“.

Acum câteva săptămâni au avut loc sângeroase încăerări dintre „Voluntarii naționali“ și vânzătorii ziarului „Le Populaire“. A doua ziarul lui Leon Blum se văita că N. s'au năpustit asupra prietenilor săi, strigând: „Jos jidanii!“ Jos veneticii!“.

Toată lumea își amintește de pogromurile, cari au avut loc în 193[illegible] la Constantine, drept consecință a felului cum înțeleg jidanii să se poarte cu indigenii și chiar cu „latinii“.

Astăzi, la Alger, se vorbește de o candidatură antisemită pentru apropiatele alegeri parlamentare.

Canditatul ar fi un ziarist parisian, foarte bine cunoscut prin activitatea sa anti-iudeo-masonică.

Prin urmare chiar în Franța sfâșiată de propaganda de desgregare națională a Frontului comun, în Franța lui Leon Blum, mișcarea de redeșteptare a nației își face loc și nu se știe dacă într'un viitor apropiat nu va înfrânge atotputernicia bancherilor jidani și a francmasoneriei din str. Cadet.

Iuda aprinde focul

In 1932, un student german închiriază o cameră, care fusese înainte ocupată de un anume Loevenstein din Zuerich .Studentul a găsit cu această ocazie, un documentmanuscris destul de voluminos și care conținea un raport confidențial al direcțiunei societății „Agudas Israel“ pe anul 1931—1932. Acest raport a fost alcătuit de către rabinii Noh, Ierim și Iacob Rosenheim și se ocupă în mai multe capitole de politica internațională și de politica antijidovească.

Printre altele se poate citi următoarele:

„Față de desvoltarea național-socialismului anti-israelit din Germania, comitetul executiv „Agudas“ a avut ocazia să intervină în înalt loc, astfel că încercările făcute de a câștiga și încercările catolicilor autorizați pentru mișcarea național-socialistă să nu reușească“.

Oricât de diplomatică și puțin clară ar fi concepută această frază, evidențiază totuși, că încă din 1931—1932, organizația mondială „Agudas Israel“ a reușit să zădărnicească crearea de bune relațiuni între național-socialism și catolicism. Se înțelege că jidanii n'au făcut acest lucru în interesul catolicismului, la care au făcut apel numai pentru a putea combate național-socialismul.

Ar fi interesant de știut cine este acea persoană „din înalt loc“ la care jidanii au făcut apel spre a duce la îndeplinire diabolicele lor planuri.

Roosevelt sau Rossocampo?

Jidanul P. Solmovitz a publicat de curând în „Detroit Jewisch Cronicle“ că strămoșii lui Roosevelt erau jidani, purtând numele de Rossocampo, alungați din Spania în 1620 Rossocampo (Câmp de roze) s'au stabilit în Olanda, unde au luat numele de Rosenfeld (tot câmp de roze).

Acest nume a devenit Rosefeld, Rosevelt, apoi în cele din urmă Roosevelt.

Alți zece ziariști, precum și mai mulți intimi ai familiei Roosevelt, au afirmat deasemenea că președintele Statelor-Unite, este de origine jidan.

Așa se explică de ce Roosevelt a numit o mulțime de jidani în înalte slujbe de stat Printre funcționarii numiți în ultimul timp cităm numele jidanilor: Leon Wolman, președintele biuroului muncitoresc al grevelor și Sidney Hillmann, director pentru politica muncitorească a guvernului american.

——oooXoooo——

Bolșevismul și Francmasoneria

In „Memoriile“ exilatului bolșevic L. Trotzky (alias Bronștein), găsim următoarea frază:

„Un caet cuprinzând mai multe sute de pagini, scrise mărunt, a fost aproape umplut cu notizele mele asupra Francmasoneriei, originelor și desvoltarea ei în diferitele țări ale Europei.

„ORICAT DE CIUDAT AR PUTEA SA PARA, DAR, TOTUȘI AȘA ESTE, ISTORIA FRANCMASONERIEI A FOST ULTIMA PUNTE, CARE MI-A INDREPTAT PAȘII SPRE MARXISM“.

Această frază a fost publicată, în întregime, în „Lexiconul internațional al Francmasoneriei“ la pagina 204.

Dar nu numai atât... astăzi când se cunoaște cum a venit Troțchi în 1917 în Rusia, străbătând Elveția și Germania în vagon plumbuit și în tovărășia a câtorva duzini de teroriști, care aveau să deslănțuie revoluția comunistă, putem aprecia îndeajuns sensul frazei de mai sus.

Secta blestema a fost într'adevăr „puntea“, care a înlesnit înscăunarea regimului bolșevic... Să nu se uite că jidanul Kerenskky a fost și francmason...

Nu vă lăsați înfrânți de greutăți și decepții.

Sforțările și decepțiunile să nu vă slăbească nici forța, nici curajul. Acei care se lasă ușor descurajați, supărăcioșii și suprasensibilii n'au loc în „Svastica de foc“.

Kominternul în Africa

Guvernul sovietic intenționează să facă un consulat în Congo-belgian. Ambasadorul bolșevic dela Bruxelles, Rubin, a și făcut demersuri pe lângă guvernul belgian.

Cum „cetățeni sovietici“ nu prea se găsesc în Africa ecuatorială, este lesne de înțeles ce urmăresc bolșevicii prin numirea unui „consul“. In Africa de Sud și în Africa de Nord au fost constituite numeroase partide comuniste cu ajutorul acestor „consuli“. Acum se simte nevoia unui partid comunist și în centrul Africei și de aceia Sovietele trebue să aibă un consul în Congo.

Impotriva comunismului

Comunism-Antifascism

Procesul dela Chișinău, încă în curs de judecată, a dat naștere la o serie de comentarii în legătură cu termenul de „comunism“ și „antifascism“.

Comunistul Constantinescu-Iași împreună cu ceata sa de vagabonzi sovietici **Iorgu Prodan, Popescu-Prahova** etc., sau străduit să precizeze că antifascismul nu are nici cea mai mică legătură cu comunismul, definind antifascismul ca o luptă împotriva dictaturii pe care ei dealtfel, ca toți cei cu basma roșie, nu o admit să există decât în paradisul roșu.

Pentru a pune la punct aceste afirmațiuni pline de neadevăr, difuzate apoi bogat în opinia publică de presa Socorilor și Blumenfelzilor, trecând peste toate argumentele logice cari dovedesc suficient că antifascismul nu este decât o acțiune camuflată a comunismului, vom cita câteva rânduri din oficiosul comunist BULETINUL, **organul comitetului central al Uniunei Tineretului Comunist din România, secția internaționalei tineretului comunist.**

Anul V, Nr. 1; Maiu-Iunie 1935 care la pag 18 și 19 precizează următoarele:

„Momentul actual este caracterizat prin lupta burgheziei pentru lichidarea tuturor drepturilor democratice ale maselor producătoare și prin pregătirea instaurării dictaturii fasciste.

Pentru atingerea acestui scop, burghezia încearcă fascizarea maselor prin ațâțarea urei șovine și fascizarea tineretului prin educarea specială în spirit fascist în cadrul organizațiilor fasciste, cercetași, O. E. T. R., instrucție premilitară, etc.“.

Sarcina muncei de masă raportată la situația actuală este conform rezoluției plenarei C. C. a P. C. R. (comitetul central al partidului comunist român) din Februarie CREEAREA frontului popular antifascist **în care să fie cuprinse în jurul sâmburelui proletar și SUB HEGEMONIA LUI toate păturile sociale (mica burghezie** ruinată, țărănimea mijlocie, etc.), **nemulțumite și toate masele de jos ale partidelor democratice.**

Frontul popular antifascist ca formă organizată va fi creeat printr'un număr nelimitat de organizații separate, fiecare atrăgând masele pe baza unui program de revendicări speciale“.

Iată deci precizată definitiv noțiunea de antifascism de către însuși părinții lui, comuniștii.

Mișcarea antifascistă nu este decât o nouă formă de organizare a comunismului. Atâta tot. Scopul, principiile și sistemul de lucru, neschimbat.

Aceleași lozinci comuniste brăzdează acțiunea de toate zilele a antifascismului.

Tot distrugerea monarhiei, creditei creștine și a ordinei în stat alcătuesc obiectivul.

Dealtfel și restul decorului este identic.

Aceeaș presă jidovită le stă la dispoziție și acelaș partid „democrat“ judaizat până în măduvă dar care are curajul să se intituleze „național-țărănesc“ le servește aportul moral.

Un vechi provreb românesc plin de înțeles caracterizează minunat această identificare.

„Lupul își schimbă părul, dar năravul, ba“.

Schimbarea firmei nu a modificat nimic.

Noua formulă a comunismului, antifascismul, este învăluită în aceeaș murdară cârpă roșie care trebue sfâșiată dealtfel și svârlită cu dispreț în noroiul judeo-masonic din care s'a ridicat.

Și aceasta cât mai de grabă.

Căci interesele vitale ale neamului sunt în joc.

PARABELUM

Cine sunt adevărații
conducători ai armatei Sovietice

In lucrarea sa, **„Bolșevismul și Jidovimea“**, Hermann Fest pe bază de documente și statistici oficiale publică lista complectă a conducătorilor politici ai Rusiei de astăzi, devenită Iudeia-Sovietică. Acești conducători sunt în **unanimitate jidani.** Mai toată lumea știe acest lucru și este inutil să insistăm asupra lui.

Prea puțini știu însă cine conduce în realitate armata sovietică, a cărei pregătire militară este discutabilă și a cărei forță morală e inexistentă.

Cum bolșevicii sunt astăzi „aliații“ unor state burgheze și cum o ormată roșie, comandată de generali jidani, ar fi privită cu neîncredere de statele majoare „prietene“, Sovietele se străduiesc să dea impresia Europei că actuala lor oștire poartă pecetea națională — rusească. De aceia au fost înălțați la rangul de mareșal: **Voroșilov,** lăcătuș, este drept, dar rus de sânge; **Budienny,** fost vagmistru de cavalerie; **Tukaceevschy,** nobil, fost locotenent în regimentul de gardă **„Semenowski“; Blücher,** dezertor din fosta armată austro-ungară și un fost locot.-col. de Stat-Major. La comandamente deasemenea găsim ruși „puri“, dintre cari un număr destul de însemnat sunt ofițeri și sub ofițeri din fosta armată **taristă.**

Aceștia conduc armata sovietică? Nici decum ! Ei sunt numai „technicieni“. Peste Statul major și peste comandamente se suprapune o organizație de control, denumită **„Politișeskoje Uprawlenije Robotșe-„Krestijanskoj Krassnoj Armii“.** (Conducerea politică a armatei roșii a lucrătorilor și țăranilor), prescurtat „PUR“.

In fruntea acestei organizațiuni se afla jidanul **Iankel Gamarnic,** care ocupă și postul de general al poporului pentru apărarea națională. **Iankel Gamarnic** lucrează direct cu **„Biroul Politic“** al partidului, condus de alt jidan, **Lazăr Kaganovici,** cumnatul lui Stalin. Aghiotanții lui Gamarnic sunt jidanii **Ossol** și **Ossepjan.** Șefii diferitelor direcțiuni ai organizației **„Pur“** sunt jidani' **Russet, Rudsit, Blumenthal** și **Reisin,** iar inspectori regionali sunt jidanii: **Berlin, Rasskin, Reichmann, Politmann, Grienberg** și **Katzelsohn.**

Conducătorii „PUR“ în diferitele circumscripții militare (o circumscripție numără mai multe corpuri de armată și câteva divizii de cavalerie) sunt jidanii: **Bulit,** pentru Rusia albă; **Amelin,** pentru Ukraina; **Mesis,** pentru circumscrip tia „Volga“ și **Schiffris** pentru Kaukas.

Conducător politic pentru armatele din extremul orient (grupul Blücher) este jidanul **Aronstamm.**

Conducător politic al flotei din Marea Neagră este jidanul **Gugin,** iar pentru flota din Baltica jidanul **Rabinovici.**

Numele acestea au fost publicate în organul armatei sovietice **„Kransnaja Swesda“** (Steaua roșie), care apare deasemenea sub conducerea lui **Landa,** jidan și el.

Iată deci cine conduce și pe cine servește această **„armată de lucrători și de țărani“,** care ezită încă să se măsoare cu adversarii, dar care se pregătește totuși pentru un atac decisiv, ce trebue să însemne isbânda Israelului asupra întregii omeniri...

Se poate însă ca un asemenea atac să fie fatal regimului Sovietic.

Viitorul ne va da dreptate.

ION ROȘIORU

ooo x ooo

Fasciști ruși în Manciuria

(Service Mondial). — **La Kharbin ca și în întreaga Manciurie, partidul fascist rus desfășoară o activitate intensă. Acest partid și-a recrutat membrii dintre refugiații ruși, care în bună parte au făcut parte din armata albă.** „Nach Putj“ **(Drumul nostru) se numește** cotidianul acestui partid, **care luptă vitejește împotriva bolșevismului, jidovimei și francmasoneriei.**

Fasciștii ruși editează și la Șanghai, în China, o revistă lunară: **„Nazia“.**

Șeful acestei mișcări este un om luminat, de caracter, K. W. Rodzajewsky.

Fascismul rusesc și-a luat drept deviză: „Dumnezeu, Națiunea și Munca“.

Atenție
la „Frontul Popular“,

In timp ce declarațiile lui Stalin, tind să arate că Sovietele au renunțat la propaganda comunistă în străinătate, agenții ocultei marxiste lucrează mai intens ca niciodată. S'au schimbat firmele, metodele și aparențele, pentru ca praful aruncat în ochii mulțimilor din toate țările, să orbească mai bine. Dar pe măsură ce noua doctrină pretinde că nebunia sovietică nu e proprie decât Rusiei, — imense capitaluri se scurg nebăgate în seamă spre centrele de propagandă. Iar au început să vină avocații francezi comuniști să-și apere tovarășii din țara noastră. Din nou umblă fantoma „fericirii bolșevice“ adastând la porțile fabricilor noastre, cuibărindu-se în sânul mizeriei celor umili și uitați și iar a apărut spectrul roșu cu ciocan, nicovală și secere, pentru a inocula serul mortal adulților, copiilor de școală și chiar studenților.

Comunismul a dispărut din Spania: dar a apărut „Frontul Popular“!

Și ard iar, ca 'n vremuri barbare bisericile și mănăstirile situate nu la periferii ci în centrele orașelor! Și sunt svârliți pe rug slujitorii altarelor creștine, ca 'n timpurile cele mai crude ale evului de groază, iar spectacolul provoacă satisfacția sălbatecă a celor ce ucid din umbră: „Frontul Popular“ se ospătează!

Mai zilele trecute, la căminul studenților Teleormăneni, a fost ales un comitet al „Frontului Popular“.

Coincidența face ca 'n acest județ să fie azi îndrumător naționalist Stan Ghițescu, cel cu fărașul de gunoi al partidului, mare agreat și bestie a organizației centrale gogiste. Vor vedea până la urmă cele două duzine de domni,— uneori parlamentari, alteori fără meserie — cari țin căruța național-creștină spre prăpastie, că nu va mai trece mult și o boală grozavă va isbucni între dânșii. Așa-i când faci cultură de ploșnițe: te va ucide exantematicul.

Dar ceeace ne preocupă mai cu osebire, e rătăcirea unui tineret care e hrănit cu astfel de exemple.

Ce faci acum Rob-ule? Ce faceți acum foștilor cuziști, travestiți în trubaduri nocturni, — cădea-v'ar lira cea nouă din mâini, să vă cadă!

Din șoimi ați ajuns cârtițe? Ce, au murit toate răspunderile??

TATA

oooo x oooo

Un document care poate aduce lumină în procesul dela Chișinău

Toată lumea urmărește procesul **„antifascistului“** Constantinescu-Iași, ateu și profesor de teologie, proces care se desfășoară la consiliul de războiu din Chișinău și căruia **„anumita presă“** îi face o publicitate extarordinară... Și cu drept cuvânt, căci nu este vorba de salvarea șnapanului, ajuns profesor prin cine știe ce combinație de club (dacă nu ne înșelăm pe vremea stăpânirei țărăniste), ci de existența uneia dintre numeroasele organizațiuni „nepolitice“, care își țes urzeala ticăloasă peste această țară.

Judecătorii dela Chișinău vor să știe anume dacă **„antifascismul“** lui Constantinescu-Iași nu este cumva comunism veritabil, iar faimoasa „Ligă antifascistă“ prezidată de **„prințul“** Calimachis, o simplă anexă a Internaționalei III-a.

Un ziar jidovesc, din New-York, **scris chiar în ydiș,** face o prețioasă mărturisire, care poate edifica pe deplin judecătorii noștri militari.

Ziarul amintit, vorbind despre organizațiunile **„Antinazi-Federation“** și **„American League against War and Fascisme“,** spune că sunt organizațiuni comuniste, **conduse de oameni în subordinea comitetului central al partidului comunist, SAU CARE DEPIND DIRECT DE INTERNAȚIONALA DELA MOSCOVA.**

„American League against War and Fascisme“ nu este altceva decât **„Liga împotriva războiului și fascismului“,** din care face parte Constantinescu-Iași.

Secțiunile acestei „ligi“ trimet „protestele“, pe care „Dimineața“ le publică necontenit, înlocuind titulatura de comunist prin aceia de **„intelectual“** și încercând astfel **să prezinte** „frontul comun“ ca un fel de brigadă a gânditorilor din lumea întreagă.

„Intelectualii“ semnați în diferitele cereri pentru „stingerea procesului“ sunt comuniști. Comunișt sunt aproape toți apărătorii și comunistă este deasemenea organizațiunea, care a luat recent ființă, purtând titulatura **„Blocul de apărare a libertăților democratice“,** organizațiune menită să înlocuiască **„Liga“.** Inlocuirile acestea se **fac** tot după tactica Moscovei, care prevede câte 12 denumiri, pentru fiecare organizațiune anexă.

„Stürmer“

Cea mai bună și mai răspândită revistă antisemită din lume este „Stuermer“. Apare la Nuernberg (Pfannenschmiedgasse 19), sub direcția lui Iulius Streicher, cunoscut luptător național-socialist. In afară de ediția obișnuită săptămânală, revista scoate foarte des ediții speciale, închinate unei singure probleme.

Prietenilor noștri, care cunosc limba germană, le recomandăm cu căldură această admirabilă revistă.

Refugiaților ruși li se întinde o nouă cursă

Guvernul sovietic a adresat un apel emigarnților ruși din străinătate, invitându-i să trimeată pachete cu alimente familiilor, rudelor, prietenilor și cunoscuților, rămași în raiul din Iudeia-Sovietică.

In acest scop bolșevicii utilizează deviza: „Opera noului an de ajutorare a prietenilor ruși din Uniunea Sovietelor“.

„Opera“ **aceasta este în realitate o vicleană metodă, în ajutorul căreia guvernul sovietic va putea afla adresele** „albilor“ **care mai sunt încă în viață și care ar putea fi luați ca ostatici.**

Manevra nu este de altfel nouă. A fost practicată dela 1924 până la 1935 prin anunțurile magazinelor „Torgsin“„ **anunțuri care invitau deasemenea pe refugiați să trimeată colete la cunoscuți.**

In urma acestor trimeteri, un mare număr de oameni au căzut victimele G. P. U.-ului.

„Service Mondial“, **care deține această informație dela corespondentul său din Praga, unde se pare că bolșevicii și-au mutat centrala de propagandă pentru Europa, recomandă tuturor prietenilor ruși mare prudență.**

Cine este d-l Lamour

Ziarele iudeo-masonice publică declarațiile unui domn „avocat“ Lamour, sosit dela Paris, pentru ca să-l apere pe Constantinescu-Iași.

Acest domn este francmason, grad 32 la loja din str. Cadet, membru de onoare în „Liga învățământului“, **organizația învățătorilor comuniști din Franța și colaborator al unui actual ministru francez, cunoscut pentru activitatea comunistă, desfășurată înăuntrul și în afara granițelor Franței.**

Afară de aceasta are o rudă apropiată, care continuă să taie gâtul la gâște în ghetoul din Lemberg.

Iată cine este domnul Lamour, reprezentantul „civilizației“, venit să ne dea lecții de umanitarism nouă, celor prea mult răbdători.

Bolșevismul

A apărut în editura Gabriel Beauchesne et ses Fils. Paris, 117, rue de Rennes, cartea „Le Bolchevisme“, a lui Waldemar Gurian, tradusă din limba germană de către Jean Coster, cu o prefață a d-lui Frédéric Eccard, senator.

Cartea d-lui Waldemar Gurian este o admirabilă sinteză a bolșevismului, începând cu antecedentele istorice și sociale, cucerirea și exploatarea puterii politice de către partidul bolșevic și terminând cu planul cincinal și lupta contra religiei.

D. Gurian, care a trăit în Rusia, care cunoaște la perfecție limba rusă și toate nuanțele spiritului rus a scris într'adevăr o carte magistrală, care trebue cunoscută de oricare cercetător al istoriei politice contimporane, deoarece are o documentație extraordinară, reprezentând chintezența acestei diabolice creațiuni a judeo-masoneriei.

Ea trebuie citită de orișicnie.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Francmasoneria demascată

UN CAVALER DE ROSA-CRUCE

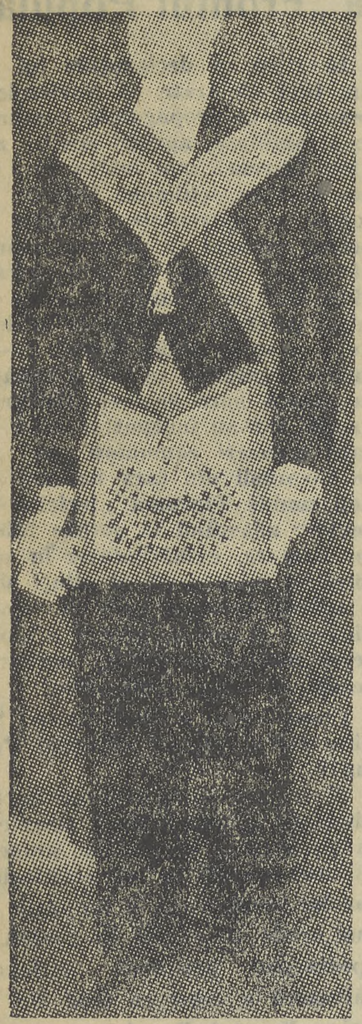

Acestea sunt farafeturile cu care se împopoţonează masonii de gradul 18, numiţi „cavalerii de Rosa-Cruce".

In numărul viitor al gazetei vom publica lista „domnilor", care arborează această uniformă.

——oooXooo——

Pentru a ne 'ndeplini toată datoria faţă de conştiinţa noastră şi pentru a răspunde cu un ceas mai de vreme tuturor imfamilor care ne-au pus şi 'n trecut în cumpănă vicleană până şi simţirea noastră românească, facem precizările de mai jos, smulse din imperativele de onoare ale luptei noastre:

In grelele zile pe cari le străbatem, actiunea „Svasticei de Foc" e angajată pe linia înaltelor comandamente naţionale şi ea nu poate avea alt scop final decât triumful românismului şi ridicarea către prestigiul suprem a ţării noastre. Inainte de orice, acei ce conduc „Svastica de Foc" se simt români întregi.

Refuzăm cu indignare şi respingem ca atare calificativele de „filo-francez" sau „filo-germanism". Nu e nevoe să alergăm nici la unii nici la alţii pentru a şti că sângele românesc a dat dovada calităţilor lui mai ales când n'a avut ajutorul nimănui. Ne închinăm în faţa curajului colectiv a acelor popoare cari, conştiente de virtuţiile lor şi ne-ştirbind drepturile sacre ale altora, fac dovada prin muncă, disciplină şi sacrificiu, că au dreptul la un loc sub soare. Nu suntem mai puţin **români** atunci când dăm ca exemplu disciplina, care de **ori unde** s'ar găsi, apare ca cea mai splendidă forţă de creaţie a omului. Nu ne trădăm patrimoniul sfânt al României Mari, pentru păstrarea căruia toţi cei de-aci au jurat, atunci când ne 'ntâlnim în greaua bătălie împotriva franc-masoneriei iudaice, pe aceeaşi linie cu toţi luptătorii anti-masonici, din lume!

Suntem conştienţi de zilele teribile, care pot încerca din nou un continent întreg.

Tocmai de aceea:

Dorim o altă Românie ca cea din 1916, care să nu mai fie silită de netrebnicii politicianişti să înscrie dezastre pe răbojul istoriei naţionale. Ne trebue o nouă educaţie a individului şi generaţia noastră se angajază să-l creeze. Fără această operă, orizontul viitorului Naţiunei noastre rămâne întunecat.

Stimăm ordinea italiană, disciplina germană, dârzenia stoică japoneză, exemplificăm realizările titanice produse de solidarismul naţiunilor cari au înlăturat germenele discordiilor lăuntrice şi virusul distrugător al paraziţilor.

E cineva dintre românii de sânge, atât de bicisnic, încât să ne conteste siguranţa, fermitatea şi conştiinţa cu cari despicăm astăzi drumul sacre or destine naţionaliste? Creştine?

Naţionalismul adevărat, nu poate fi agresiv. El se pune exclusiv în slujba naţiunii. Iată de ce nu ne putem face ecoul criminalilor care agită războiul!

Jidanii au o ură îngrozitoare împotriva Germaniei şi la fel împotriva Italiei. Ori unde naţiunile vor îmbrăţişa naţionalismul, jivinele pământului se vor împotrivi. Dacă toate statele de cultură, ar avea instaurate regimuri naţionaliste specifice, jidanii n'ar mai avea unde suge şi împila. Acesta e adevărul. Iată de ce pentru noi, agitaţia spectrului războiului, e cea mai imfamă propagandă din câte a putut face vreo-dată iudeo-francmasoneria.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Lupta noastră e împotriva acesteia: deci pentru pace. Dar istoria arată: nu e respectat decât cel tare şi noi muncim pentru ţăria României naţionaliste.

Nu s'a găsit până acum nici o cenzură, nici o autoritate ministerială în România asta, care să oprească cu biciul histeria alarmistă a presei şi corupţie iudaice?

S. d. F.

Preşedintele Roosevelt participă la iniţierea fiilor săi

De curând cei doi fii ai preşedintele Roosevelt: James şi Franklin, au fost înaintaţi la „gradul sublim de maistru mason" al „lojei albastre" din New-York. Serbarea s'a desfăşurat la templul masonic din New-York, Westreet, 23, în prezenţa prezidentului republicei Statelor-Unite, care a fost introdus în templu de „marele maistru" Iacob G. Klink, **deputat.**

Peste 1500 francmasoni au ascultat cuvântarea, pe care a rostit-o „marele maistru al marei loji" Townsend Secudder, **fost judecător al Curţii Supre.**

Printre asistenţi era şi primarul New-York-ului, jidanul La Guardia, Fred Kernochen şi Pecore, **ambii judecători ai Curţii Supreme.**

O escortă de poliţişti-motociclişti a întovărăşit maşina prezidenţială pe tot parcursul, de acasă şi până la templu. Roosevelt purta insignele masonice, care le-a arborat de altfel şi în 1933, cu ocazia iniţierii fiului său Elliot. Preşedintele Statelor-Unite lojei „Holland" **din New-York gradul 32 al ritului scoţian. Afară de aceasta mai este şi** „Shriner", **deputat al marei loji din Georgia, precum şi membru de onoare al** „Architet Lodge Nr. 519", **lojă din care fac parte cei 3 fii ai săi.**

Iată pentru ce presa jidovească din lumea întreagă susţine politica „dictatorului economic", care va bolşeviza în scurt timp marea republică nord-americană.

In luna August se va ţine la Paris, un mare congres mondial jidovesc.

Participarea la acest congres se vor stabili prin „alegeri generale", care vor avea loc în toate ţările.

Discutând situaţiunea politică, juridică şi economică a jidanilor, congresul va stabili noui norme de luptă şi va alege probabil un nou Sanhedrin.

CALUL TROIAN

Cu ocazia celui de al şaptelea congres mondial al internaţionalei comuniste (Iulie şi August 1935), noul pilot al Kominternului, Dimitroff, a dat cuvânt de ordine celulelor marxiste să **„Adopte tactica Calului Troian".**

'Comuniştii din toate ţările au fost invitaţi să pătrundă camuflaţi în organizaţiile adversarilor şi cele neutre, activând şi ocupând posturi de conducere până în ziua când va putea fi dată lovitura decisivă. Mijloacele de camuflaj se numesc: „Lupta împotriva fascismului"; „împotriva ororilor din Germania" şi chiar „pentru apărarea confesiunilor creştine persecutate de naţional-socialiştii", etc.

Nu se poate spune astăzi că agenţii comunismului nu şi-au ajuns scopul. Penetraţia lor în rândurile social-democraţiei (internaţionala doua) este ştiută de toată lumea. Rezoluţiile congresului internaţionalei a doua ţinut la Bruxelles imediat după congresul Kominternului ne arată îndeajuns în ce măsură conducătorii social-democraţi au devenit executorii lozincelor moscovite.

In ceiace priveşte „conflictul abisinian" întregul proletariat a fost invitată de acest congres să refuze serviciul pentru război şi aceasta în detrimentul „puterilor imperialiste". Popoarele de culoare au fost îndemnate să „rupă lanţurile" iar atacurile îndreptate de congresul social-nemocraţiei împotriva naţional-socialismului, au întrecut în violenţă pe acelea ale comuniştilor.

Dar nu numai în centrul strategic al internaţionalei a doua descompunere este în plin, ci şi în organizaţiile ţărilor respective.

Astfel la Praga, conducătorul sindicatelor social-democrate cehe s'a pronunţat pentru o fuziune cu sindicatele comuniste. In Belgia, negocierile pentru „frontul unic" sunt pe terminate... Dar ţara unde comuniştii au înregistrat cel mai mare succes este Franţa. Sindicatele social-democrate şi cele comuniste n'au obţinut în Franţa, numai „unitatea de acţiune" ci, dela 27 Septembrie, o unitate reală. Repetiţii asupra revoltei armate au avut loc la Brest, Toulon, etc. şi în timp ce Dimitroff, Cachin şi ceilalţi pregătesc victoria „Frontului Unic Roşu", guvernul francez, ameninţat cu răsturnarea de către liota deputaţilor de stânga ce gândesc la disolvarea... organizaţiunilor naţionaliste.

Calul Troian este în mijlocul forţăreţei social-democrate şi a stângii moderate.

Francmasoneria a adoptat aceiaş tactică, vechea istorie a Calului Troian, trimiţând agenţi în grupările naţonaliste pentru a le paraliza acţiunea şi a le îndrepta paşii pe drumul intereselor internaţionalei aurului.

Fenomenul s'a produs în multe ţări, la noi însă mai evident ca ori unde.

Inainte de fuziunea Ligii Apărării Naţionale Creştine cu partidul Naţional Agrar, prima organizaţie, care avea ascendent asupra maselor din nordul ţării, a primit un număr de adeziuni, mai mult sau mai puţin suspecte.

Nu este lipsit de interes faptul că tocmai din rândurile neofiţilor s'au recrutat acei, care au dus tratativele, terminate prin fuziunea L.A.N.C. cu partidul naţional agrar şi creearea „partidului" Naţional-Creştin, al cărui program nu mai prezintă radicalismul programului cuzist.

Vechile cadre au fost dezorientate iar posturile de comandă luate din mână „fanaticilor supărători" şi încredinţată „marilor personalităţi politice". Massele nu au avut încă timpul să se desmeticească încadrându-se în acest nou organism dar ne mai manifestând totuşi entuziasmul de odinioară.

Blocul partidelor de dreapta în compunerea căreia în afară de gruparea Vaida, ar intra şi partidul d-lui Argetoianu, nu este altceva decât realizarea planului la care Loja Naţională (Pangal) lucrează de aproape 2 ani.

Fiecare fuziune va aduce o renunţare, un compromis, locul devenind un istrument în mâna ocultei compromiţând iremediabil ideia naţională.

Unirea celor buni şi viteji să zădărnicească însă mârşavele planuri ale francmasoneriei, clădind o nouă ţară liberă şi Românească.

Banchetul anual al rotarienil[or]

Loja „**Rotary**", prezidată „prinţul" Constantin Brâncovea[nu] şi a cărei şedinţe au loc în fieca[re] Joi seara, a ţinut şedinţă „alb[ă]" Sâmbătă 8 Februarie a. c.

Printre asistenţi notăm pe d-[nii] **C. Buşilă, Slăvescu** fost minis[tru] **N. Missir, Penescu-Kertch,** O[...] **Stern, Micu Zentler,** cel dela „[A]sigurarea Românească" şi „Dist[ri]buţia", **Cunescu, Andrei Cortea[nu], Ficşinescu, Gheorghiu,** ing. **Gig[ur]tu,** aspirant la postul de minis[tru] de finanţe n guvernarea naţion[al] creştină, ing. **Huch,** ing. **Ignat,** i[ng.] **Stătescu, Cezar Mereuţă,** director general la C. F. R. şi grad 33 Loja „Naţională" din str. Câm[pi]neanu, ing. **Panaitopol,** deasem[e]nea membru al lojei naţionale; **P[...]săreanu, Popescu-Necşeşti, Be[r]chowski,** dela „**Aur**"; ing. **Ţiţei[ca], Fritz Stuhl, Kochlich, M. Land[au], Boxchal, Samuelly,** etc.

——oooxXxooo——

Japonezii au di[s]zolvat ordinul B'nai-B'rith

Poliţia japoneză din Manciu[ria] a făcut o descindere la sediul lo[]jei jidoveşti B'nai-B'rith.

Rezultatul descinderei a fost **impesionant:** loja făcea spionaj în favoarea Sovietelor şi poseda un aparat de radio-emisiune.

In urma acestui fapt japonezii au închis toate lojele B'nai B'rith, arestând un mare număr de „venerabili".

„Adevărul" oficiosul lojei B'nai B'rith **din România este deci** îndreptăţit să urle împotriva Japoniei **naţionaliste.**

——oooxXxooo——

Francmasoneria în Statele Unite

Măsura în care francmasoneria influenţează şi conduce viaţa politică a Statelor Unite e dezvăluită impresionant de cifrele următoare: din 50 de guvernatori ai statelor nord-americane, 39 sunt fraţi masoni; iar în Senatul american un număr de 339 senatori sunt vechi „iniţiaţi" în taine. Peste trei milioane trei sute de mii de „fraţi" completează catalogul actual al membrilor francmasoni actuali.

——oooxXxooo——

Francmasoneria şi lupta înpotr[i]vă anti[se]mitsmului

La un banchct al organizaţiei [L.] I. C. A. (Liga împotriva antisemitismului), au participat şi numer[oşi] demnitari ai lojilor pariziene [în] frunte cu *Paul Boncour*, *Paul [de] Tessan*, şi *Paul Perrin*, Dep[utat] de Sena, venerabil al lojei, *„Fi[lo]sofia positivă"*.

Paul Boncour a ţinut un discu[rs] asigurând, rabinii şi pe hahami[i] prezenţi de necondiţionatul sprij[in] pe care francmasoneria internaţională îl va da acţiunei de conbatere a antisemitismului.

Tipografia APOLLO, Soc. Anonimă, Str. Câmpineanu Nr. 40. Telef. 4-23-20. — Bucureşti.